

BELLPUIG

ARTÀ

PREMSA
CORTINA

6 JUNY 1992 N° 457 - ANY XXXIII - REVISTA QUINZENAL (150 pts.)

**Sant Antoni de Pàdua 1992.
Molts d'anys**

26 de maig de 1991

Hi hagué eleccions municipals, com recordaran els nostres lectors. I fa un any d'això. Quin balanç es pot fer? Si va dir ver és un poc prest tenint en compte la fase de provisionalitat en què visqué el Consistori fins a mitjan octubre (gairebé cinc mesos!) amb l'acord per formar majoria; però totes aquelles escaramusses prèvies al pacte i que ara semblen una mica focs d'artifici, formen també part del balanç.

Un primer punt va ser la dificultat per aconseguir una entesa. El segon, la sorpresa de la nova majoria: després de dotze anys d'anar junts, amb moment més dolços que altres, els Independents i el PSOE no aconseguiren renovar el pacte.

Ja parlàrem d'una suposada però possible estratègia del PSOE a llarg termini: si la unió no els havia reportat cap benefici electoral, valdria la pena provar-ho des de l'oposició? Aquella aparença d'autojustificació per no formar part de la majoria, que vérem en el seu primer Full Informatiu, estaria reforçada pel contingut del segon (aparegut coincidint, més o menys, amb l'aniversari de les eleccions): marcar de prop l'equip governant, oferir una feina feta en forma de propostes presentades, moltes de les quals aprovades i, sobretot, moltes aprovades i no executades. Si el PSOE hi ha anat voluntàriament o forçat, a l'oposició, és una qüestió opinable, però el que és innegable és que és una nova forma de fer oposició. Tan nova que el PP, veterà en aquesta tasca, se n'ha contagiats amb no gaire fortuna.

El PP sembla haver oblidat els resultats electorals i la interpretació que en feren la mateixa nit electoral i que reflectírem a les pàgines de **Bellpuig**: "Crec que hem patit un vot de càstig a la llista de les municipals, perquè en les autonòmiques hem pujat", manifestà el regidor Sureda. I tot segueix igual. Només l'escletxa oberta pel PSOE

(això de presentar propostes, de les quals algunes són aprovades) i a la qual s'han adherit de forma entusiasta ofereix una novetat; però el to de les seves intervencions en els plenis continua essent el mateix.

La majoria no mostra esquerdes. Tot i que no sempre han estat tan compactes com havien anunciat, no han sorgit divergències. Sembla que no hagin acabat de pair la nova línia del PSOE: o bé no saben resituar-se i neutralitzar que se li marquin camins, o bé no creuen que això els perjudiqui malgrat que amb el segon Full Informatiu del PSOE hagin pogut veure de quina manera els socialistes ho proclamen amb intenció de rendibilitzar-ho políticament.

Potser la majoria sigui la que hagi patit aquests cinc mesos per formar-se: que encara no s'hagi aprovat el pressupost del 1992 podria ser una mostra d'aquest retard en posar-se a dissenyar una estratègia de cara als tres anys que els queden. El balanç conté un punt espectacular: la inauguració i entrada en funcionament del polisportiu. Però en té d'altres no tan afalagadors: els conflictes menors amb la Banda de Música i el Centre Cultural, que qualche dia hauran de ser més ben explicats pels seus protagonistes municipals. I encara un altre que no s'esgota en una anàlisi superficial: la sentència en contra de per l'afer de la no aprovació del Projecte d'Urbanització de Cala Mata, amb una dura renyada del jutge. I l'assignatura pendent que no s'acaba d'esvaïr: les NNSS continuen a l'espera de l'aprovació definitiva.

Massa qüestions per digerir-les d'una sola vegada. Hi haurem de tornar.

Sant Antoni de Pàdua

Torna la primera de les festes d'estiu als bons i alegres artanencs. Aquesta festa, que de cada any més li costa de sobreviure però que es resisteix amb èxit a ser absorbida per la no festivitat laboral del dia, programa uns actes que no per coneguts deixen de tenir el seu encant. Els dedicam l'informe d'aquest número, i la portada en color amb una esplèndida fotografia d'Agustí Torres. Assistim-hi tots i aprofitem per entrar en el bon temps.

Molts d'anys a la Comunitat de Pares Franciscans, a tots els que col·laboren de manera tan decisiva en la festa, i a tots els artanencs en general. Molts d'anys.

Rectificacions

Per causes de força major no poguérem oferir la crònica hípica habitual. A la notícia del nou càrrec del bon amic Joan Servera, el fèiem responsable d'una zona de Palma equivocada: li correspon la part oriental de Palma. Anunciàvem una exposició de fotografia i ens equivocàvem de mes: és avui, 6 de juny. Per tot això, perdó, i valguin les rectificacions.

147
A.T.S.

BELLPUIG

ARTÀ

Revista quinzenal

Num. 457, 6 juny 1992

Redacció i administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà.

Tel. i FAX 83 50 33 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969

Imprimeix: Informacions Llevant S.A

Pas. Ferrocarril, 1 Tel. 550328 Manacor

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, G. Bisquerra, S. Conesa, A. Esteva, J. Esteva, A. Genovard, S. Ginard, J. Morey, F. Munar, C. Obrador, A. Vives.

Col·laboració:

A. Artigues, M. Dalmau, M. Gelabert, P. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, A. Muñoz, A. Picazo, J. Sureda, B. Tous.

Administració: G. Bisquerra. Tfs. part. 836288. Feina 836296

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats.

Sant Antoni de Pàdua, la festa és a punt

Redacció.- La festa de Sant Antoni de Pàdua ja torna a ser aquí. Una festa especial, perquè l'organització no és municipal sinó fruit d'una col·laboració de molta gent, entorn de les associacions benèfico-religioses vinculades als PP Franciscans de la T.O.R. i que el poble té per més que una festa de barri, perquè és més. El temps, però, no li és favorable. Hi és el caire popular, intacte, però l'aspecte participatiu ha minvat molt. Tantes i tantes dones que col·laboraven activament i intensament han envellit, o ja no hi són, i la joventut, molt ocupada en les activitats laborals, no pot ajudar tant. La festa no té dispensa laboral, i això ha fet que econòmicament sigui, de cada any, més difícil. Malgrat tot, però, la festa continua i el programa s'assenta en quatre actes principals veritablement molt representatius i celebrats.

Es Cavallets

Segurament són l'element més emblemàtic de la festa. En comencem a tenir constància a principis del segle XIX i la seva història discorre íntimament

Els cavallets d'anguany

l·ligada a l'Orde dels Pares Franciscans. Actualment n'hi ha deu, dues colles de cinc que, a manera de cercaviles, es reparteixen el poble acompanyant l'Obreria de Sant Antoni de Pàdua que surt a repartir programes el dissabte de la festa demanant la col·laboració dels «bons artanencs, alegres». Sobre els seus orígens en trobam diverses versions: uns diuen que ja hi havia cavallets en temps del frares expulsats, d'altres situen els seus inicis a començaments d'aquest segle. El que sí sabem cert és que sempre han gaudit de la simpatia

dels artanencs; que abans del 1952 només en tenien cinc, ja que va ser dins aquest any que per ordre del P. Damià Nicolau se'n feren cinc rèpliques amb la intenció d'instaurar la festa al poble de Lluçmajor, però la cosa no funcionà i ben aviat tornaren a Artà. D'ençà tenim les dues colles actuals. Des de fa vint-i-set anys, dels cavallets se'n cuida en Toni Ginard, Butler. En Toni malgrat no havia estat mai cavallet es mantengué fidel als croquis que el P. Damià deixà sobre les danses i les melodies dels balls ja tradicionals. Un mes abans de la festa i amb

PREPARI'S PER A EUROPA
APRENGUIN IDIOMES, VOSTÉ I ELS SEUS
FILLS, PER AL SEU FUTUR DINS EUROPA.

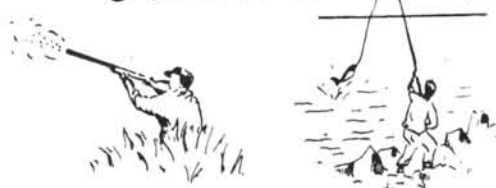
GERALD
IDIOMES
VINCENT

Plaça Conqueridor, 11 - ARTA. Tel. 83 50 14

APRENGUIN:

- Anglès - Alemany - Francès
- Italià - Castellà (per a estrangers)
- Cursos especials turisme i tècnics
- Cursos per a nins i joves

CAZA Y PESCA
CABRER

ES IANY CAN CABRER
4ª generació

gran surtit d'articles de fumador

l'ajuda d'en Pep Gil, un ex-alumne del col·legi que sí que fou cavallet, comencen a preparar quinze al·lots falaguers perquè aprenguin els passos dels «índios», «nans» i «carrossa» que són els tres balls que fan actualment. De cavallets, en Toni n'ha instruït 168. «Alguns ja són pares» ens comenta. «Els cavallets per a mi sempre els veig joves, en canvi jo som un any més vell cada any que passa». Els papers de les dues dames no es desvetllen fins una setmana abans de sortir, «és una bona manera de mantenir l'ordre a l'hora d'assajar» ens assegura en Toni. Els balls són fàcils, els al·lots ja els coneixen abans de començar els assajos. Antigament el repertori era prou variat: «els moratons», «Sant Joan Pelós», «la balanguera», «els Cossiers», «la marxa», «la cadena» (que es ballava quan els cavallets anaven a cercar les autoritats al l'Ajuntament. El darrer Batle que els va acompanyar fou l'amo en Miquel Artigues), «els índios», «els nans» i «la carrossa». Com hem dit, ara només es ballen els tres darrers, unes danses bellugadisses on se simula un festeig recíproc dels cavallets amb la dama, i viceversa, unes danses on els flocs llampants de les cintes de colors, la lluentor del cartró i la melodia aferradissa d'una música trencada pels cascavells conformen una llepolia per als ulls i les orelles de tot aquell que en contempla el ball.

Vegeu a la foto el taller, de fa uns anys, de la tómbola.

Sa Carrossa

De la carrossa ara se'n cuida en Josep Forteza que fa quatre o cinc anys va recollir el testimoni de Pere Riera. «La carrossa ja no és el que era, ni de molt», comença dient en Josep. Abans hi havia moltes dones que ajudaven i la feina que s'hi feia era molta i lluita. Ara totes aquelles dones han tornat majors, no han estat substituïdes, i ja no es pot fer el que es feia abans. «Ara anam a fer-ho més senzill. Tenim uns entarimats fixos que ens estalvien molta de feina, però obliga que l'estructura sigui sempre la mateixa i només poguem fer innovacions en els detalls, en la

decoració». Sant Antoni, que és el centre i punt de partida de la configuració de la carrossa, és un nin col·locat en un pla elevat, simbolitzant la glòria, i està rodejat d'una cort d'àngels escalonats. El sant sempre és un nin de l'escola, subjectat per davall de les ves-tidures, com també els àngels, per evitar una caiguda. El pressupost és molt baix i es té un poc de material antic que si és aprofitable també se'n fa ús.

Abans, com que es feia tanta de feina i s'aconseguia un resultat tan esplèndid, una mateixa carrossa durava un parell d'anys. Ara no s'hi pot fer tanta feina.

Sa Tómbola

«La Tómbola començà en temps en què el P. Damià Nicolau era el Superior, deu fer uns 40 anys. Abans no se'n feia cap a Artà, i després n'han sortides d'altres, com per exemple

la de Sant Salvador». Ens ho explica Angela Riera Ferrer, que ara és l'encarregada del taller de dones que des de principis d'any, o del mes de febrer, es reuneixen cada setmana per fer les feines més delicades. Ella ja col·la-

ZONA RESIDENCIAL BETLEM

VENDO: Supermercado equipado, varios locales comerciales y vivienda sobre solar de 1.350 m2.

**TODO O POR SEPARADO
PRECIO SEGUN CONDICIONES**

Teléfono 54 79 28 Horario de comercio

horava en temps que na Francesca Deiana tenia el taller a casa seva. Quan va morir, n'Angela se'n va fer càrrec i el passaren a Ses Josefines, que era l'entitat que en tenia la responsabilitat. Fundada pel Pare Cerdà sota l'advocació de Sant Josep, exercien una funció caritativa amb els necessitats entre els quals distribuïen allò que els pogués ajudar. D'aquest nucli va sortir el grup que es va fer càrrec de la tómbola. També tenen la col·laboració de moltes altres persones i així entre totes la preparen. És la font d'ingressos principal per mantenir la festa i reflecteix també la crisi que sembla amenaçar la festa. Ara tot és molt car: els focs, la música... i del grup de feina que s'ocupava de preparar la tómbola n'han desaparegut nou en dos anys. Segons n'Angela "la tómbola va minvant i qualque dia s'acabarà i s'hauran de cercar altres formes de dinançar la festa". Abans, amb tanta de gent que hi col·laborava, es feia una tómbola molt assortida. La gent també hi acudia més.

Sa Capella

La capella de Sant Antoni és, juntament amb els cavallets, un dels elements amb més vistositat de la festa. El P. Baltasar Cloquell, que és qui se'n cuida des de fa dos anys, segurament té raó quan diu que "poques capelles de sants fant de goig com la de Sant Antoni de Pàdua d'Artà durant la seva festa". I això que ara no és com abans, que tota la barriada del convent es volcava en una allau de participació i

generositat treballant dies i dies en l'ornamentació i decoració de la capella del sant. "No fa encara quaranta anys que més de mitja capella quedava estibada d'hortènsies, nebuloses, lliris, gladiols i altres flors... també s'hi posaven canaris, que cantaven durant les misses, però els moixos de pel convent se'n cuidaren de tallar en sec aquesta tradició, amb disgust general de frares i veïnats..." "Actualment som més pràctics. Compram les flors i amb un horabaixa ho tenim llest gràcies a la col·laboració d'En Pep Forteza. El temps no passa de bades i totes aquelles

veïnades que col·laboreaven intensament en la festa han envellit i no estan per segons què. Aquest darrers anys ha estat cosa de dos o tres, i abans, veure una vintena de persones per dins la capella era una cosa normal". Però no tot són lamentacions, sembla ser que tradicions com la dels botets davant el sant perquè intercedeixi en la troballa d'un bon partit s'han tornat a revitalitzar. La festa en general encara mantén l'esperit popular tradicional. Tal vegada sigui el caire participatiu i generós dels feligresos el que no continuï tan vigent.

No en sabem exactament la data, però ben segur que és d'abans de l'any 50. Vet aquí una mostra de com quedava d'engalanada la capella del Sant després de dedicar-hi setmanes senceres de feina. Sens dubte eren altres temps.

FORN DE CAN BECA

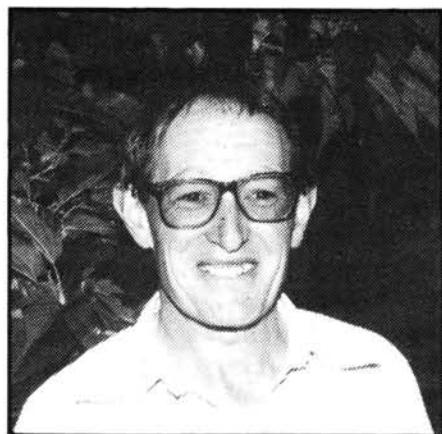
Cada dia, bon pa

Cada dimecres, panades

Cada divendres, robiols

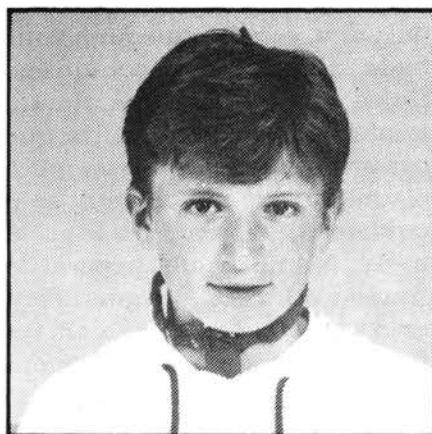
Despatx central: Rafel Blanes, 51 - Artà - Telèfon: 83 61 72

Com era la vostra participació a la festa de Sant Antoni?

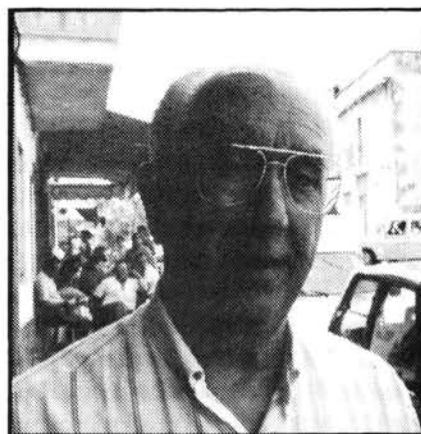
Sebastià Amorós Gelabert

Jo era cavallet. El pare Joan feia unes proves per triar entre els nins que anàvem a l'escola. Tots teníem molta il·lusió per ser cavallet, però te'n duies una bona pallissa. Un dels balls era la «cadena» i el feiem el dia de Sant Antoni en anar a cercar les autoritats a l'ajuntament per acompanyar-les a l'ofici. L'única recompensa que en teníem era que ens donaven una copeta de vinet i dues paciències quan ballàvem davant una casa. També ens podíem quedar les espardenyes d'espert.

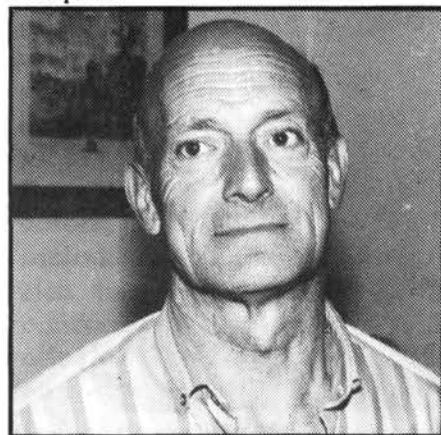
Sebastià Carrió Rayó

Enguany serà el tercer any que som cavallet i segurament també el darrer. A vegades som costat i a vegades dama. Ballam indis, nans, carrossa... enguany en farem un de nou dins l'església. M'agrada molt ser dama perquè participes més i és més divertit. No es cobra res per ser cavallet, però recompensa contribuir a mantenir una tradició artanenca. No sé per què les nines no poden ser-ho, jo pens que la dama hauria de ser una al·lota. El més cansat és fer carrossa: arribes tard i mort.

Joan Amorós Mójer

Devia ser l'any 30 quan era cavallet. La festa va néixer a ca donya Petra. Ella i el seu fillol, en Mateu Amorós, foren els iniciadors. Ell va compondre la música i la lletra. El trull sortia d'allà, s'hi vestien els àngels, els serafins i els cavallets i els vestits quedaven allà. El que m'ensenyava era l'amo en Jaume Aloï, repadrí d'en Caietano, després d'ell ja va venir el frare Pere. Al final ens donaven 75 cèntims, són els primers doblers que vaig guanyar en la meua vida.

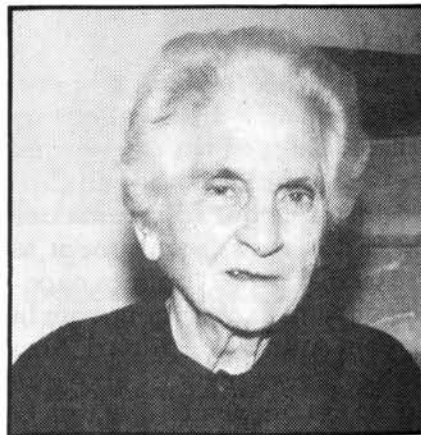
Pere Miquel Riera Ferrer

Sempre hi havia estat molt ficat, de petit era serafí, nins que cantaven dins la carrossa, els més petits eren els àngels. Ara les coses han canviat molt, primer el muntatge es feia damunt un carro i es passà després a usar els cotxes de Ca'n Perico Guixó i de l'amo en Miquel Terres i darrerament en tractors. Altre temps era un festa gran, la gent estrenava els vestits d'estiu, però durant uns anys la festa quasi desaparegué del tot i sols es feien els actes religiosos.

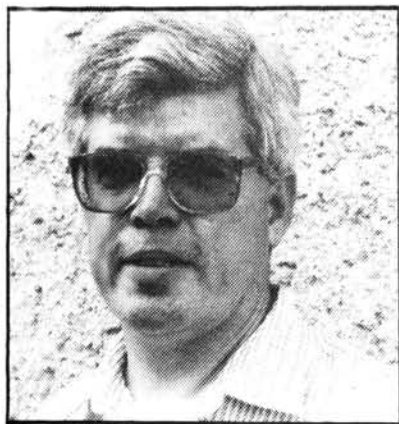
Andreu Tous Esteva

La meua especialitat eren les carreres de cintes i el gran mestre de les cintes era en Biel Moll, no el vaig poder superar mai. Jo duia una bicicleta sense parafangs a davant, creuava la roda i amb els peus la controlava i així mantenia l'equilibri tot el temps que volia. Per punxó qualsevol bastó servia. Sempre anava a cercar les cintes d'anella petita, solien ser les més bones, però també et podies trobar amb qualche sorpresa, qualcuna estava cosida i no hi havia manera de desfer-la.

Magdalena Bisquerra Pascual

Posàvem Sant Antoni en mig de la capella i l'endomassàvem, i l'omplíem de nebulosa i altres flors. Es feien moltes flors de paper i cossiolets per a la tómbola. Les al·lotes estrenaven vestits nous i per trobar nòvio era costum donar una volta de genolls voltant un rotlo que hi havia a la capella. La carrossa era molt alta, poques cotxeries d'Artà tenien un portal que bastàs, sortia d'una de ca donya Petra, i per poder passar era necessari llevar una biga de fusta que hi havia a mitjan portal.

PAU I BÉ. A TOT el poble d'Artà.

Quan s'acosta, de bell nou, la diada del 13 de juny, festa de Sant Antoni de Pàdua, titular del Convent dels Franciscans de la T.O.R. a Artà, em plau ferm convidar -en nom dels altres frares d'aquesta Fraternitat i en nom propi- a TOTS els artanencs. Volem que visqueu, un any més, aquestes senzilles i gojoses festes en honor de Sant Antoni.

És desig nostre que aquestes commemoracions, tan arrelades dins la nostra barriada i dins el poble d'Artà, segueixin essent bulles populars, participades, alegres i, al mateix temps, d'una renovellada experiència religiosa.

Tot i essent més antigues que la pròpia presència de la T.O.R. en aquesta vila, es tracta d'unes festes de grandiosa participació de tota l'al.lotea. És degut, sense cap dubte, al fet que el Convent de Sant Antoni de Pàdua també abraça el Col legi de Sant Bonaventura. Hi vénen més de 300 nins d'Artà. Però també és degut a un altre fet: veneram un sant jove i simpàtic, generós i profund, capaç de parlar als peixos i de multiplicar el pa dels béns espirituals i materials, i tot, resti clar, per tal de fer-nos entendre que l'Amor de Déu és immens i que arriba a tothom.

Curiosament, els "mantenedors" de la festa, els i les que la fan possible, són entranyables i benamades persones que, parlant en general, ja fa anys que deixaren la seva joventut, ben entès, emperò, que segueixen **joves d'esperit**. Gràcies!!

Benvolguts amics d'Artà: tampoc no ens falleu enguany, després de rebre la convocatòria que us fa aquest Convent Franciscà, amb motiu de les seves festes patronals. D'elles vos n'ofereix programa detallat la revista **Bellpuig**. Li agraïm, és clar la finesa.

Que Sant Antoni de Pàdua vos beneeixi i vos premiï!

Fra Antoni J. Roldan Brancolini, T.O.R.,
Ministre local.

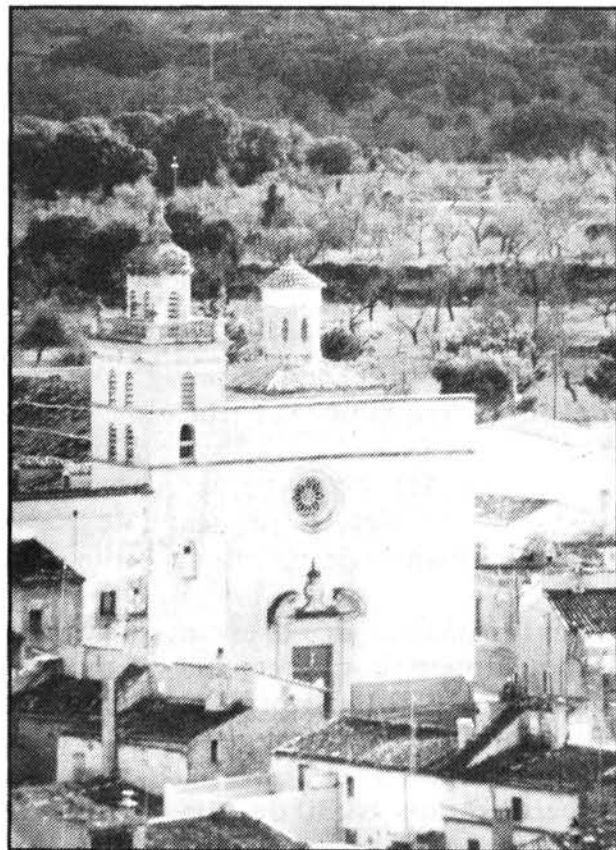

Foto Gabriel Palou

Clínic Artà

CONSULTORI MEDIC

Dr. Enric Mas
Dr. Miquel Mestre

Carrer Ciutat, 39 Tel. 83 62 37
07570 - Artà

AMPLIA ELS SEUS SERVEIS

Diàriament de 9 a 13 h.: **Medicina general, Cirurgia, Electrocardiografia, Dietètica, Reumatologia i Rehabilitació.**

PRIVATS i A.S.I.S.A.

Cada dimarts servei de
GINECOLOGIA
a càrrec del Dr. Arturo Gil Bretones
(hores convingudes)

Cada dimecres servei de
PEDIATRIA
a càrrec dels Drs. MARCO LLITERES
(hores convingudes)

FESTES DE SANT ANTONI DE PADUA ARTA, JUNY 1992. Programa i Convidada

Novena: Dies 4-12. A l'església conventual de Sant Antoni. A les 19:30, Rosari, pregària al Sant de Pàdua, Eucaristia i sermó.

Cavallets: El nostre antic grup folklòric, endemés de donar esplendor als actes més importants de les festes, el dia onze, des de les sis del capvespre, farà l'acostumat passeig pels carrers i places del nostre poble.

L'Exposició d'obsequis, sempre tan sospirada, serà oberta a les set del capvespre del dia 12. I romandrà oberta, també, els dies 13 i 14. A l'entrada del claustre, hi trobareu els detalls de les hores de visita i de les rifes.

Jocs infantils: Que es sentin especialment convidats els alumnes d'E.G.B. de tot Artà. Però també tota l'altra gent. Veniu a la plaça del Convent, a partir de les 18:30 del dia 12.

Carrosses: Amb la fastuositat acostumada, sortiran des del Convent franciscà a les 09:30 del vespre. Seguiran el mateix itinerari de cada any.

Concelebració Eucarística: Dia 13, a les 11:00. Presidirà i farà el sermó el M.I. Sr. **Rafel Umbert**, Vicari Episcopal i antic Rector d'Artà.

Festival gimnàstic: El mateix dia, a les nou i mitja del vespre.

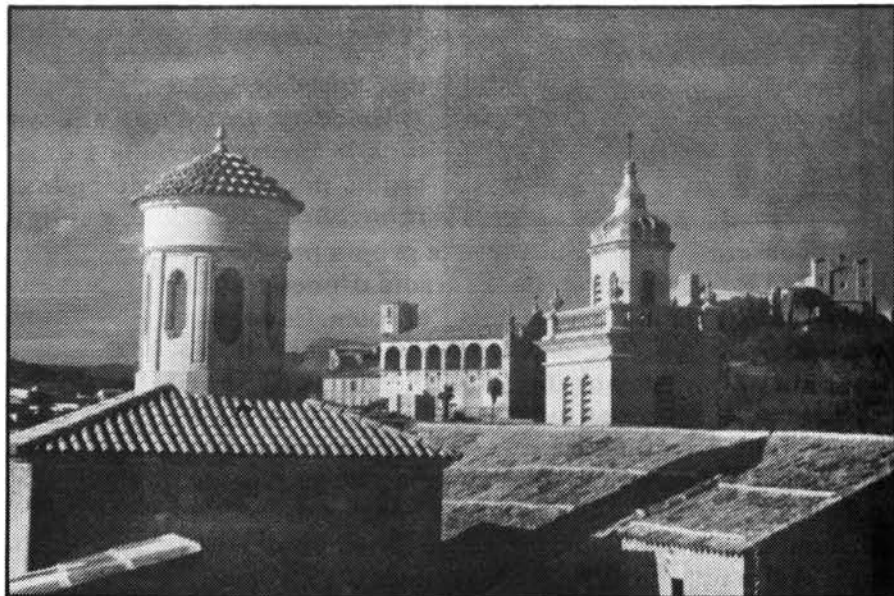

Foto Gabriel Palou

Esclafits i Castanyetes: El magnífic grup de ball ens alegrarà el dia 14, diumenge, a les 10:00 del vespre.

Focs artificials: Dia 14. Més o manco, devers les dotze de la nit. Com sempre, els focs d'artifici -amb la traca espectacular- aniran a càrrec del Sr. Jordà, de Lloret de Vista Alegre.

Missa de difunts: Record-pregària pels qui foren membres de la Pia Unió Antoniana o, senzillament, devots del Sant de Pàdua. L'Eucaristia serà dia 15, a les vuit del capvespre, a l'església del convent.

Agraïment: Només en podem deixar una petita mostra. Per exemple: a tots els qui ens honraran amb la seva presència; a l'estol de persones que deixen tan

artísticament preciosa la Capella de Sant Antoni; a l'esbart de dones i homes que fan possible el miracle de la **TOMBOLA**; als balladors i balladores d'**ESCLAFITS I CASTANYETES**; al Claustre de Professors, sense oblidar les Monitores; als dos directors dels **CAVALLETS**, Toni Ginard i Pep Gil; a la Caixa de Balears **SA NOSTRA**, i a Joan Soler (Tallers Renault), endemés d'altres estimades firmes comercials i persones anònimes -però dins el record- que han contribuït amb esforços personals o amb doblers i altres fineses; i, lògicament, a l'Ajuntament d'Artà, que ens ajuda de mil formes i maneres

Els Franciscans de la T.O.R.

MOLTS D'ANYS !!

Referit a la urbanització de Cala Mata L'Ajuntament perd un plet

El contenciós promogut per Cala Mata, S. A. en contra de l'acord consistorial de no aprovar inicialment el Projecte d'Urbanització, conseqüència del Pla Parcial anterior, ha estat resolt en contra de l'Ajuntament en una sentència datada l'onze de maig passat.

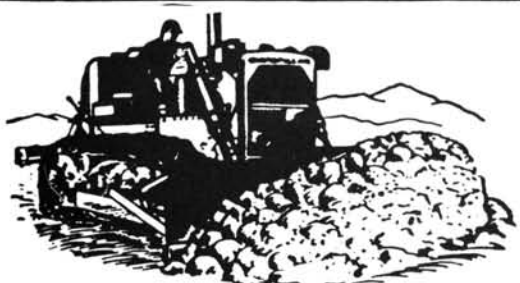
El Pla Parcial, aprovat definitivament el 18.9.87, requeria, abans de començar les obres, un document més detallat, el Pla d'Urbanització. Aquest va ser presentat a l'Ajuntament que, amb acord del 17.2.89, va denegar l'aprovació al·legant, sobretot, que el Pla no resol·lia els enllaços dels serveis urbanístics (carreteres, aigua, electricitat, xarxa de residuals, etc.) amb els generals del municipi. La decisió, en comptes d'esser subsanada per Cala Mata, S. A., va ser recorreguda i igualment desestimada per l'Ajuntament. Presentat el contenciós, ara finalment s'ha resolt, tot i que parcialment, a favor de la urbanitzadora.

La sentència contempla que, essent subsanables totes les

deficiències observades, havia d'haver estat aprovat. Entre i entre, es va produir l'aprovació de la Llei d'Espais Naturals que l'Ajuntament va esgrimir, ja avançat el procés, perquè no s'atengués la demanda. La sentència considera aquesta actuació municipal com a "temeraria a los efectos de la imposición de las costas del juicio" i en conseqüència les imposa a l'Ajuntament.

Tot i admetre que no hi havia lloc a la denegació de l'aprovació, la sentència estima parcialment el recurs presentat per Cala Mata, S. A., anul·la les resolucions denegatòries de l'Ajuntament, però l'estimació del recurs no pot ser total perquè la Llei d'Espais Naturals ("imposibilidad legal sobrevenida") impedeix la pretensió de poder urbanitzar.

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Via Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANtera DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

Jornades de Vaga

Les tres jornades de vaga convocades per als darrers dies de maig han tengut una incidència desigual a Artà.

Els dies 26 i 27 hi havia convocada vaga del personal docent de l'ensenyament privat que a Artà va ser seguit al 100% pels claustres de professors dels col·legis Sant Salvador i Sant Bonaventura.

La del dia 28, com a la resta de Mallorca, va estar sotmesa a la possibilitat de l'actuació dels piquets. La no presència determinà un seguiment molt localitzat. En transports va ser general, la qual cosa afectà també el col·legi Sant Bonaventura i l'Institut. Les oficines municipals només atendien serveis mínims i el PAC només urgències. A l'ensenyament públic va ser escassament seguit per menys del 30% del professorat. En el comerç la incidència va ser nul·la.

Andreu Genovart, rector de Capdepera

La vacant que deixarà Joan Servera a la parròquia de Sant Bartomeu de Capdepera, segons informàvem en la nostra edició anterior, serà ocupada per Andreu Genovart, actualment destinat a Porreres.

Andreu Genovart, col·laborador assidu de **Bellpuig** amb les cròniques de la Colònia de Sant Pere, s'incorporarà al seu nou destí a finals d'estiu. Des d'aquestes línies li donam la més efusiva enhorabona i li desitjam tota classe d'encerts en el nou càrrec.

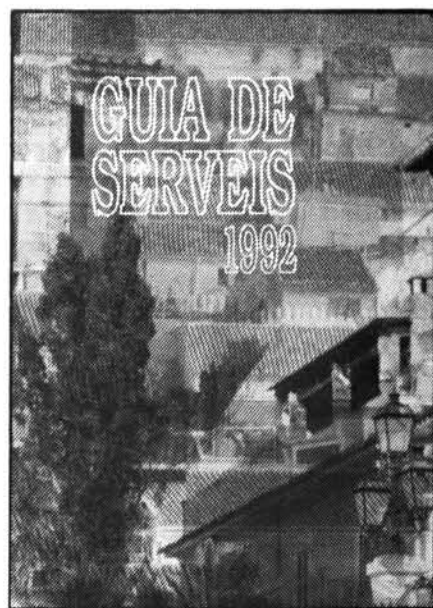
Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística

La Conselleria de Turisme té en estudi un ambiciós Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística (POOT) que entre les zones estudiades inclou la franja litoral de la zona de la Colònia de Sant Pere.

L'estudi és un inventari de les places turístiques i de totes les infraestructures existents, per tal de diagnosticar la situació, les mancances i deficiències i proposar uns criteris d'actuació. Es tracta d'unes directrius a seguir tot i que no s'expliqui la financiació de les actuacions que se'n desprenen.

Pel que fa a la incidència en el terme d'Artà es limita, com s'ha dit, a la zona litoral de la Colònia. Tampoc no hi ha problemes pel que fa referència a les possibles noves urbanitzacions perquè els paràmetres que estableixen les NNSS s'avenen amb els del POOT. En canvi presenta uns criteris referits al nucli urbà de la Colònia de Sant Pere que no encaixen amb les previsions de les NNSS ni amb la realitat urbanística actual. Si s'entén el nucli actual de la Colònia com una zona de segones residències, la col·lisió amb les directrius del POOT és frontal: sembla que el POOT prengui els estàndards de les zones turístiques saturades com si fossin totes iguals i els aplica les mateixes mesures correctores a totes.

Els defectes serien per tant el de no singularitzar les zones ni contemplar-les en la realitat pròpia de cada una d'elles. A més, tot i que proposa inversions costosíssimes, no explica com es financieren.

Guia de Serveis

Aquesta mateixa setmana s'ha repartit a totes les cases del poble la **Guia de Serveis** que ha editat l'Ajuntament. El llibret, que s'obri amb un muntatge fotogràfic d'Agustí Torres a la portada, conté, a més de tots els serveis municipals, els seus responsables i la forma de beneficiar-se'n, uns plànols de les àrees urbanes d'Artà i la Colònia amb la relació de carrers i les dades per a la seva localització. A més inclou els llistats telefònics d'Artà i la Colònia. Una espècie de pàgines grogues locals ofereixen al final una mostra comercial i de serveis privats que cobreix un ampli ventall d'activitats.

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

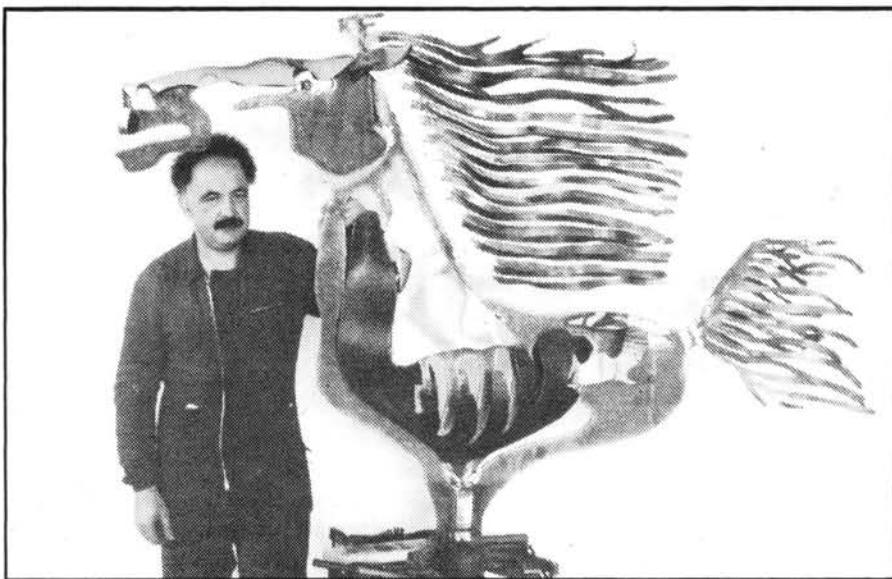
Ada. Ferrocarril, 33 - Artà

Para avisos y preavisos: tels. 56 30 96 y 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

Exposició de Miquel E. Ginard

Miquel E. Ginard Cortès, Sarasate, inaugura el proper dissabte dia 13 una exposició d'escultures en ferro i acer a la galeria Sa Torre de Ses Puntes, de Manacor, que mantindrà oberta fins el dia 23. En el número passat ja informàvem àmpliament de l'obra del jove artista i anunciàvem aquesta mostra que es fa sota els auspicis de l'Ajuntament de Manacor i del Consell Insular de Mallorca. L'acte d'inauguració serà a les 20 hores.

L'endemà dia 14 serà també inaugurat una peça escultòrica d'inspiració hípica ubicada a l'hipòdrom de Manacor. A la fotografia la podem observar quan encara era al taller de l'artista.

Ateses les perspectives que se li obren a partir d'aquesta presentació en societat, li desitjam des d'aquestes línies tot el coratge que el pugui ajudar en aquesta caminada artística que ara comença de debò.

I Concurs de camisetes

L'àrea cultural de l'Ajuntament, a través de la Comissió de Festes de St. Salvador, ha organitzat un concurs de disseny de camisetes de cara a l'estiu que ja tenim a dues passes. La camiseta guanyadora

d'aquest concurs serà la que s'estamparà en serigrafia per tal de ser difosa abans de les festes. Pot participar-hi tothom que vulgui i si bé els premis no són molt valuosos (15.000/10.000/5.000 pts, res-

pectivament, per als tres guanyadors) són una bona excusa per començar a ambientar l'estiu i participar en les nostres festes que, enguany, segons senten a dir, tornaran a ser sonades.

Centre 2000 U

REPORTAJES; FOTO Y VIDEO
PARA BODAS, COMUNIONES,
BAUTIZOS, PUBLICIDAD

c/ Antoni Blanes, 16
ARTA - Tel 83 65 82

MINI

Las más monas a tamaño mini. Porque lo mini siempre sienta bien.

12 fotos + revelado 783 ptas.^{*} 24 fotos + revelado 1.191 ptas.^{*}

36 fotos + revelado 1.599 ptas.^{*}

(*P.V.P. recomendado en IVA)

9 x 13

STANDARD

Tus mejores fotos, en el tamaño de siempre. Ahora con un precio nada normal.

12 fotos + revelado 843 ptas.^{*} 24 fotos + revelado 1.311 ptas.^{*}

36 fotos + revelado 1.779 ptas.^{*}

(*P.V.P. recomendado en IVA)

10 x 15

LUJO

Un revelado de lujo para unas fotos especiales. En Papel Royal, por supuesto.

12 fotos + revelado 903 ptas.^{*} 24 fotos + revelado 1.431 ptas.^{*}

36 fotos + revelado 1.959 ptas.^{*}

(*P.V.P. recomendado en IVA)

10 x 15

2 X 1

El doble de fotos. Para que compartas sin que te cueste el doble.

12 + 12 fotos + revelado 963 ptas.^{*} 24 + 24 fotos + revelado 1.551 ptas.^{*}

36 + 36 fotos + revelado 2.139 ptas.^{*}

(*P.V.P. recomendado en IVA)

10 x 15

O
F
E
R
E
I
X

ARC
1115
DE KODAK

LAS CINCO MEJORES SOLUCIONES
PARA TUS FOTOS.
CON LA GARANTÍA DE CALIDAD KODAK
A MEJOR PRECIO.

GRAN LUJO

Un tamaño más grande para tus fotos más grandes. Siempre en Papel Royal.

12 fotos + revelado 1.023 ptas.^{*}

24 fotos + revelado 1.671 ptas.^{*}

36 fotos + revelado 2.319 ptas.^{*}

(*P.V.P. recomendado en IVA)

13 x 18

IV Festival de Música Clàssica

Quan només falta confirmar un dels concerts del que serà la quarta edició del Festival de Música Clàssica d'Artà, que tradicionalment se celebra dins els mesos de juliol i agost, podem avançar quatre dels cinc concerts que, amb tota probabilitat conformaran el Festival d'enguany.

El dia 19 de juliol, el trio de violoncel, flauta i piano de Claudia Gabrielli, Joana Guillem i Miquel Estelrich, respectivament, inaugurarà aquesta edició.

Dia 26 tendrem el trio de corda rus Shostakovich.

Ja dins l'agost, el dia 2, el Quintet de Vent de Berlín acompanyats del piano.

El concert de dia 9 d'agost està encara per confirmar.

El festival es tancarà amb un cinquè concert ofert per l'Orquestra de Cambra de Moscou. El regidor de cultura, Montserrat Santandreu, ens explicà que "tot i les limitacions pressupostàries, s'ha fet un esforç per oferir un programa de qualitat, cosa que creim que s'ha aconseguit. La intensa col·laboració de Josep Francesc Palou, coordinador artístic del Festival, ha facilitat en gran mesura l'elaboració d'un bon programa".

Programa municipal subvencionat

El Ministeri d'Educació i Ciència ha concedit una subvenció de 4.000.000 de pessetes per a la financiació d'un programa educatiu denominat «Rehabilitació i Manteniment d'Habitatges Unifamiliars Rurals».

Aquest programa està dirigit a joves de 16 a 20 anys sense titulació professional ni sortida laboral i pretén formar-los en una especialitat que es pensa que pot presentar una demanda estable de llocs de feina: la rehabilitació i manteniment de cases unifamiliars en l'àmbit rural.

També contempla una formació acadèmica bàsica però, sobretot, una formació tecnològico-pràctica en obres, pintura, jardineria, fusteria i altres serveis de la casa. Les 36 hores setmanals es distribueixen entre 20 de l'àrea de pràctiques laborals i 16 de formació, 5 de les quals seran de formació tècnico-pràctica. L'inici del programa està

El C. Sant Bonaventura a Barcelona

El dia 20 de maig un grup de 96 alumnes de 1er. fins a 7è. del col·legi Sant Bonaventura, acompanyats per 6 professors i 10 pares i mares, anaren a Barcelona. Sortiren del port de Palma el dia 20 en barco i tornaren el 22 de la mateixa manera.

El dijous, dia 21, dia sencer a Barcelona, va ser molt aprofitós. "Catalunya en miniatura", el zoo, el Museu de la Ciència, el Camp Nou, La Sagrada Família, les instal·lacions olímpiques... varen ser els seus objectius. Tot va transcórrer d'una manera alegre, entretinguda i sense cap incidència d'importància.

Per a molts de nins que hi anaren era el seu primer viatge i, aquesta aventura, suposam, serà difícil d'oblidar. El dijous Barcelona era una festa i, per a ells, també tot va ser una festa. Vegeu-los a la foto davant el Museu de la Ciència.

previst per a principis d'octubre.

El programa de l'Ajuntament d'Artà ha estat l'únic de les Balears que ha estat seleccionat.

L'artanenc que ha estat més vist

Ens referim a Miquel Fuster, incansable seguidor del Barça que va ser a Wembley dia 28 de maig al partit en què el seu equip va guanyar la Copa d'Europa. La imatge d'en Miquel va ser breument oferida, en un primer pla perfecte, en el transcurs de la transmissió televisiva del partit. Donada l'extraordinària difusió d'aquell partit (56 cadenes l'oferien en directe) no hi ha dubte que en Miquel deu ser l'artanenc més vist de la història.

La clara imatge va ser captada immediatament pel seu pare, des de casa seva. La revisió del vídeo ho confirmà. Després de l'inici de la segona part la davantera del Barça va crear dues ocasions seguides claríssimes. Just després les càmeres mostraren l'eufòria dels seguidors del Barça en el precís moment en què en Miquel, dret, gorra posada i voleiant la bufanda, es girava cap a la càmera. El primer pla va ser immillorable, tot i que breu.

L'ermità Gabriel, Superior General

Fa pocs dies, i en un Capítol celebrat a Sant Salvador de Felanitx presidit pel bisbe de Mallorca Mn. Teodor Ubeda, ha estat elegit nou Superior General dels ermitans de Sant Pau i Sant Antoni de Mallorca, càrrec que ha estat per al superior de la nostra ermita de Betlem, l'ermità Gabriel Marí Magraner (ermità Gabriel del Sagrat Cor).

El nou Superior General succeeix l'ermità Gabriel Perelló Pons, que va morir el març passat. Encara no es sap si el nou Superior residirà a la nostra ermita o bé si serà traslladat a Sant Salvador de Felanitx.

Vagi l'enhorabona més cordial a l'ermità Gabriel pel nomenament de què ha estat objecte, amb el desig d'una encertada missió.

Final del Mes de Maria

Com cada any, i durant el mes de maig, s'ha celebrat a la capella del Centre Social, al Convent i a l'Esglesieta, el ja tradicional Mes de Maria. Enguany per primera vegada, la conclusió del mes de Maria es va fer amb una sola Eucaristia a Sant Salvador. Era divendres dia 29 a les 6 de l'horabaixa. Després del Rosari i de l'exercici del mes de Maria, 4 preveres concelebraren l'Eucaristia amb les nombroses persones pre-sents. Al final no hi faltà un bon refresc.

Dilluns dia 1 hi hagué excursió de capvespre al santuari de Bonany, on es celebrà una missa, i a Can Picafort, on es va berenar.

Foto Infante

C/. CIUTAT, 2 - ARTA Tel. 83 60 88

TORRES

**FOTOGRAFIA I VIDEO
INDUSTRIAL, PUBLICITARI,
REPORTATJES ...**

**NOU SERVEI DE REVELAT
D'AFICIONAT**

- **MAXIMA QUALITAT GARANTITZADA**
- **T'ABONAM LES FOTOGRAFIES**
- QUE NO T'AGRADIN** (maxim 25% del revelat)

1 Hr.
**servei
urgent**

CENTRE FUJI

26/05/91: Ha passat un any

Presentació

En complir-se un any des de les darreres eleccions municipals hem considerat oportú tenir l'opinió dels quatre grups polítics i els hem suggerit tres punts sobre els quals podien articular la seva resposta.

El primer era una valoració sobre el darrer any municipal. El segon es referia a les prioritats o necessitats que l'Ajuntament tenia plantejades. Finalment, una opinió sobre la viabilitat de la coalició que governa el municipi.

Els ho havíem suggerit, però podien respondre com volguessin. Els donàvem un límit de mitja pàgina a cada un i, com de costum, s'han excedit.

Aquestes són les respostes, publicades en l'ordre en què ens han anat arribant.

CONVERGENCIA BALEAR - ARTA

Des del punt de vista polític aquest primer any de legislatura ha estat per prendre posicions, la nostra, dins el Govern municipal amb responsabilitats dins les àrees de Grans Obres i Hisenda.

La nostra aportació a l'Ajuntament creim que han estat fonamental dins les obres de Sanejament i Embelliment de la Colònia, si bé els que ho han de dir són els coloniers i pareix que no es el moment més oportú per demanar-los-ho. Els resultats no se veuran fins que les obres estiguin acabades i s'oblidin les incomoditats de tant de temps de tenir els carrers a l'aire.

Per altra part, dins Hisenda els canvis seran encara a més llarg plaç, ja que la inèrcia d'unes estructures i activitats que no es poden canviar un any per l'altre així com unes disponibilitats pressupostàries molt escasses, impedeix incorporar nous projectes dins un plaç curt de temps.

Quant a la confecció del pressupost i el retard en la seva presentació hem d'aclarir que se deu a la seva complexitat, a la necessitat de coordinar nombroses

persones que voldrien desenvolupar moltes idees que, al final, no queda més remei que retallar. Aquests i no altres han estat els motius que han fet que el pressupost de l'Ajuntament s'aprovi, si Déu ho vol, en el mes de juny.

Els punts més importants i prioritaris als quals l'Ajuntament d'Artà ha de dedicar els seus majors esforços són els següents:

a) Que s'aprovin, d'una vegada, les Normes Subsidiàries i això ens permeti posar en marxa el Polígon Industrial, si no, Artà perdrà els seus millors industrials que, cansats d'esperar cercaran lloc a altres municipis.

b) Iniciar el projecte de renovació de la xarxa d'abastiment i sanejament d'aigües al nucli d'Artà.

És urgent i necessari perquè hi ha importants pèrdues d'aigua, una aigua que comença a anar escassa.

També és important començar aquest projecte perquè condiciona qualsevol obra d'embelliment i de millora dels carrers del poble que vendria tot seguit i que bona falta fa.

Són projectes llargs i costosos, però per això precisament val més començar-los com més prest millor.

c) Realització de les darreres fases d'enllumenat

públic.

d) Aconseguir, com sigui, la instal·lació dels semàfors a Costa i Llobera.

e) Creim que també és important per Artà que es pugui dur a bon terme el preacord existent amb la Universitat de les Illes Balears sobre la construcció d'una escola d'estiu a la zona de Betlem. Pensam que potenciarà Artà i la Colònia, tant en l'aspecte cultural com econòmic.

La coalició Independents-C.B. pot perfectament esgotar la legislatura si tenim en compte que respon a unes necessitats dels dos partits a les quals difícilment poden renunciar:

Independents mantén una estabilitat que els permet dedicar-se plenament a Governar i no a perdre el temps cercant la manera de torear la oposició.

Per la seva part, C.B. té accés, de primera mà, a tota la informació municipal i pot treballar amb molt més rendiment per anar duent a terme el seu programa.

Creim que, amb aquests avantatges per davant, bé val la pena de llimar diferències i mantenir la coalició mentre es pugui.

PSIB-PSOE-ARTA

Creim que durant aquest darrer any del municipi i primer de la nova legislatura, s'han anat fent les coses de manera improvisada, sense tenir una planificació clara i profunda.

Assenyalaríem com part negativa, la que l'equip de govern no ha estat capaç de confeccionar el pressupost de 1992. Tampoc no sabem quins canvis profunds pensa introduir la nova majoria, essent una incògnita tot el que es refereix al desenvolupament de la política municipal.

De la part positiva sols podem destacar, l'acabament d'obres planificades temps enrera.

Pensam, que és en aquest primer any de legislatura quan s'havien de posar les fites per anar enllestint els projectes que, degut a la seva envergadura, es fa necessari un cert temps per dur a terme. Això no s'ha fet. En definitiva: un any en blanc.

Pel nostre grup, les prioritats més immediates que té l'Ajuntament són: l'aprovació de les NNSS tal com estan redactades i aconseguir que el PAC passi a esser Centre de Salut.

Destacaríem, també, altres punts importants com: adequar l'escorxador a la normativa europea; finalitzar les obres de sanejament i proveïment d'aigua

a la Colònia de Sant Pere; dur a terme un estudi de viabilitat econòmica a llarg termini; fixar una política esportiva clara pels propers anys; aplicar una política constant d'adequantament de carrers, places i jardins.

Referent a la viabilitat i futur de l'actual pacte de coalició entre Independents i C.B., res més lluny de la nostra intenció, que la d'emetre judicis banals sobre un assumpte que, en aquests moments, no afecta el nostre grup.

Salutacions:

Grup Municipal P.S.O.E.
Artà

Independents d'Artà

Creim que es pot dir que durant aquest primer any de la legislatura a part de la feina de cada dia i de les realitzacions concretes, s'ha fet el suficient esforç de reorganització i planificació com per deixar enllestides les bases que configuraran el fonament de l'activitat a dur a terme durant els pròxims tres anys.

Pensam que ha estat un any especialment ric en realitzacions que tendran una gran projecció de cara al futur del municipi: s'ha construït i posat en marxa el Polisportiu; s'han iniciat i es duen a bon ritme les obres d'abastiment i sanejament de la Colònia de Sant Pere; s'ha construït l'edifici municipal de la Colònia; s'han rehabilitat l'edifici de Ses Escoles i una ala de Sa Central; s'ha iniciat la urbanització de Sos Monjos segons la Unitat d'Actuació

Urbanística prevista; s'ha construït i posat en marxa l'ampliació de l'Institut de cara a la nova ensenyança secundària, i també un any de canvis dins l'organització i l'administració municipal, això coincidint amb la incorporació de tres regidors nous i l'establiment d'un pacte de govern amb C.B. fa que també el puguem qualificar d'un any experimental durant el qual s'han posat en marxa entre d'altres l'aplicació d'un nou pressupost i un nou sistema comptable i l'entrada en vigor dels nous impostos prevists a la llei d'Hisendes Locals, estan realitzant-se les tasques de revisió dels cadastres i s'han deixat les NNSS a punt d'aprovació definitiva. També s'han establert o negociat una sèrie de convenis amb altres organismes que poden donar molt de si, amb Cala Vella i la UIB per la cessió i posterior utilització conjunta del Quarter de Betlem, amb INSERSO per a

la construcció d'un gran llar de tercera edat, amb la Conselleria de Sanitat que ja ha confirmat el Centre de Salut per Artà, amb Dció. Gral. de Joventut per l'obertura d'un Punt d'Informació Juvenil, amb el MEC per a la realització d'un programa de formació ocupacional.

Quant al pacte amb C.B. hem de dir que per la nostra part estam molt satisfets dels resultats que ha donat fins ara i que després de quasi un any de govern conjuntament no han aparegut divergències d'importància, i el treball conjunt dins l'àrea d'hisenda o el control de les grans obres ha produït un enriquiment de punts de vista i una major reflexió. Pensam que les coses poden seguir dins aquesta línia i que no hi ha d'haver problemes per acabar la legislatura governant conjuntament.

Partit Popular

Si hem de qualificar l'actuació del grup de govern durant aquest primer any, sentint-ho molt no podem arribar ni a un aprovat.

Poques propostes i poques realitats dels que governen. Allò que més els ha preocupat ha estat apujar exageradament els impostos i avançar-ne el cobrament, i tot per manca de planificació i per una despesa per damunt de les possibilitats del nostre poble.

Han arribat a un greu problema de liquidesa en què per cobrar factures a l'Ajuntament ja hi ha llista d'espera.

El temps ens va donant la raó ja que en la legislatura passada advertírem al que aleshores era el grup de govern Independents-PSOE que creixíem per damunt de les nostres possibilitats i que algunes coses s'havien de fer amb més temps a fi de no hipotecar l'economia del nostre poble.

El nostre grup durant aquest any ha presentat més de cinquanta propostes de les quals sols una quarta part han pogut arribar a plenari i després d'aprovar-les per unanimitat tampoc no s'han duit a terme.

Hem demanat informació

d'assumpes de l'Ajuntament i no es dignen ni a contestar, obstruint el dret i l'obligació de control per part de l'oposició.

Els punts de més importància i prioritaris segons el nostre grup són els següents:

Sanejar els problemes econòmics sense ofegar els contribuents.

Presentació i aprovació del pressupost per al 1992 (som al juny).

Cercar d'una vegada una solució política per a l'aprovació de les NNSS. Creim que després de 12 anys de desordre urbanístic ja és hora que acabi aquest caos.

Solucionar el problema de Costa i Llobera (ja són cinc els morts). El nostre grup va presentar una proposta i la Conselleria d'Obres Públiques quatre i ni tan sols s'han tengut en compte.

Arreglar l'aspecte llastimós de carrers de la població i camins veïnals.

I el Partit Popular demana:

Perquè estant ja en la segona fase del proveïment d'aigües a la Colònia encara no s'ha arribat a un acord amb la propietat subministradora d'aigua?

Què passa amb el conveni de Cala Vella, S. A. (Es Canons)? És inviable?

I Cala Mata? Hi ha una sentència que condemna

l'Ajuntament a pagar costes (alguns milions) Qui els pagarà? El poble o tal vegada els responsables? La sentència parla d'imprudència temerària per part de l'Ajuntament.

Què passarà amb el Club de la 3ª edat, es quedarà on és?

Qualsevol pacte amb els Independents és insostenible perquè a més de tenir el poble hipotecat per art de coalicions anteriors no accepten suggerències ni idees de ningú i Convergència Balear no està en condicions d'aportar cap solució als problemes que té l'Ajuntament.

Els Independents elegiren per al pacte el més dòcil (C.B.) sense tenir en compte que és un partit sense ideologia però amb grans interessos a la zona. El programa electoral de Convergència Balear era urbanísticament oposat al d'Independents. Ja des de la seva militància en el CDS les seves idees eren de suport a les grans urbanitzacions del nostre terme i contràries al suposat proteccionisme d'Independents. Per tant ens sembla que el futur del pacte es veu molt negre.

Partit Popular. Artà.

Excavaciones SEBASTIAN SASTRE

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Electrodomésticos
Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 51 35

Calle Gran Vía, 25

ARTÀ (Mallorca)

Picada (verbal) Independents-PSOE

Les afirmacions de Josep Silva en la presentació del Full Informatiu del PSOE, realitzada a través d'una emissora de ràdio, han provocat una reacció àrada del batle Miquel Pastor.

Josep Silva ha explicat a **Bellpuig** que es va limitar a reflectir el fet que en l'any de la nova majoria s'ha contractat personal sense que aquesta contractació passàs per comissió, ni informativa, ni de govern, ni pel plenari. Parlen de dos o tres casos. En una pregunta que presentaren a un plenari, sobre l'incompliment de la llei en matèria de contractació, el batle els va respondre que es feia una contractació global amb l'INEM. Segons els regidors del PSOE la llei obliga a contractar per Plenari i consideren molt violent que un regidor se n'assabenti d'un nou empleat quan el veu fer feina. Un altre cas, aclarit ràpidament, va ser el de la presència d'alumnes de FP-2 en pràctiques, sense que se'ls hagués informat.

També ha estat motiu de controvèrsia el fet que es dugués al Plenari amb caràcter d'urgència l'autorització per firmar la cessió dels terrenys de les antigues cases de Betlem, i encara ara no s'ha firmat.

Segons ells, la propietat no firmarà res en tant no s'hagi aprovat el Pla Parcial de la zona.

Requerit el batle Miquel Pastor, afirma que en aquest darrer any s'han fet tres tipus de contractacions, una la d'un municipal interí, una altra són renovacions de personal contractat anteriorment, i per últim ja són contractacions fetes a l'empar del conveni amb l'INEM a través dels quals rebem una subvenció que va entre el 50% i el 75% dels sous. La mecànica d'aquestes darreres és que l'Ajuntament aprova sol·licitar a l'INEM la realització d'una sèrie d'obres o serveis amb personal en atur. L'INEM quan accepta la sol·licitud, adjudica un personal adequat al servei o l'obra del que té inscrit al seu registre. I que així ha vingut. La sol·licitud amb l'INEM, tot i que a vegades s'ha duit a comissió o a plenari, és una facultat que el Batle pot iniciar per simple decret.

Falta d'informació? El Batle respon que donen la que els sol·liciten. També els remeten les còpies de les actes de les comissions de govern. "Si ells tenen un dubte i no saben com ha vingut, seria millor que abans d'escampar pels quatre vents que s'ha contractat irregularment ben bé podrien demanar-m'ho directament a mi o a la Secretària". Continua el Batle que "de la mateixa manera que

els va sorprendre veure alumnes de FP-2 en pràctiques, i que no m'estranyaria que haguessin pensat que eren «contractats», també podrien haver demanat un aclariment i els ho hauria donat".

Sobre Es Canons s'estranya que no recordin que el Pla Parcial fa més d'un any que està aprovat definitivament, també amb els seus vots. El que es va dur a Plenari (ordinari, i no amb urgència), diu, va ser l'autorització al Batle per firmar la cessió en nom de l'Ajuntament, però que són dos els que han de firmar i l'altra part també ha de seguir uns tràmits. Entre els quals hi ha la delimitació de la finca, i li consta que ho van fer. Quan estigui a punt tot, es firmarà.

El Batle creu que el PSOE no s'ha avesat encara a no tenir la informació que tenien quan formaven part de l'equip de govern; però també lamenta que no aprofitassin l'experiència per recordar la complexitat de les actuacions, la feina del dia a dia. I que ho considerin ganes d'embullar la troca i escampin preteses il·legalitats que no són tals "és, si més no, una irresponsabilitat que ells no haurien de cometre".

ANUNCI URGENT !

**ES NECESSITA PERSONA D'ENTRE 16 I 25 ANYS
PER AJUDAR EN ELS SERVEIS
DE BAR I MANTENIMENT DE LES INSTAL·LACIONS
DEL POLISPORTIU NA CARAGOL.**

**PER A MÉS INFORMACIÓ DIRIGIU-VOS AL BAR
(Miquel Rosselló o Angela Ferrer)**

Crònica des del coll Faraix.

Jaume
Ginard Palou.

Quina llastima! Un que esperava - com molts - l'arribada de la televisió privada per veure coses diferents a allò que vèiem a l'estatal i resulta que ara totes les cadenes miren de donar cada vegada programes més baraters i de poc gust.

Posaré un exemple: pel·lícules "espanyolades" del 60, concursos i culebrons.

Vos imaginau haver d'aguantar pel·lícules que ja fa anys que ningú vol i tenir-les ara com a plat fort de la programació nocturna?

I dels concursos, què me'n deis? Les tenim a totes hores, competint

per donar premis més grossos per contestar banalitats. Però he de confessar que allò que em posa més nerviós són les mambelletes.

Un dia he de contar els minuts que es perden aplaudint. S'aplaudeix per qualsevol cosa. Podem estar segurs que la persona encarregada de fer aplaudir al públic l'han de tenir de baixa cada més per esquinços a les mans.

Però qui s'endu el primer premi a la vulgaritat són els culebrons. A totes hores n'hi ha i a totes les cadenes. I si no, provau-ho, d'encendre el televisor, i sentireu

"mi amor", "okey", veurem algú dins el llit d'hospital (amb màscara o sense) o veureu plorar a rompre.

Què voleu que vos digui? No era això, no.

Comprenc que hi ha gent que li agraden aquests tipus de programes però, no en saben fer d'altres?

Està clar que el bosc seria causa silenciós si només cantassin els ocells que en sabessin, però dic jo: què passaria de gust de sentir cantar!!

Nota.- Lo millor: els informatius d'Antena 3 i el darrer informatiu de Tele 5.

Joyería VIKY

RELOJERIA ★ PLATERIA

Carrer de Ciutat, 16

Tel. 83 62 63

ARTA - (Mallorca)

ELECTRODOMESTICOS ALQUILER DE PELICULAS

FAX 83 52 70
TEL. 83 61 80

TELYCO

Telemática y Comunicación

GRUPO TELEFONICA

FAX
TELEFONOS

Ves copinyal del Baptista a Joan Mesquida i Muntaner.

Quan diumenge em trobava damunt la cucuia del Molinot, una bafada d'aire anigmàtic i misteriós, procedent de ca déu sap on, m'orejà les entranyes cervelleres i, per un moment, vaig sentir una xètiga de buidor impotent davant la tamborinada astral que en aquell instant m'argollava els cinc sentits. La hipoteca cerebral fou irreversible, perquè després de la insòlita trobada vaig pensar en tu, la Colònia, la casa del funeral verd i punxut, dins la qual una esquella cantarina alertava les quatre egues de paper, i les vuit ovelles, de sempre vestides amb la mudada llanosa del sucre esponjat etern, amb menjua de fretura espiritual.

El resultat, vinent de futu...

present de mai, pens que bo serà de cercar-lo dins els carreranyes del Mestral (esguerro bufaina encalçant fèmines de cotó eteri), malsofrit, empenyós de vents a deshora, el qual lleu mestralenc tal volta enlluernàs la meva pírrica còrpora.

Fos com fos, la topada va ser frontal. I, es sap: Qui te dos dits de front, pot emprar-ne un per als amics (oh benaurada l'amistat coral que el Jardiner galàctic professa a l'exiliat Taverner còsmic), i l'altre, perquè els colls curtons d'esperit puguin espantar la rancúnia del més endins del seu vacu ésser.

Vet ací la bugada sideral de nostre'n pare Molinot, porrasser major de vèrtoles conongeres... mig camí de la

castedat i les ganes d'anar a lloure.

- "El nyapol vutua el galot de l'àspla
pirrionant d'asques fàccies
llamerres,
annàveres mèsques butemes
merres
enrauren brinyols mantaus de
prislàpia.
Ròsmis hisblaus pillijants de
prispàcia
preluguen mèrdís llusmeus
endemilsats.
Màscols retitxes, umertols
urbilats,
prenciacis urtarris de niàcia."

Alabat sia Déu. No estic sol.

P.G.

PARA LA AGENCIA AFECTA DE "SANTA LUCIA" EN ARTA

Se precisan: 4 personas (ambos sexos)

SE REQUIERE:

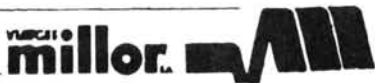
- Edad entre 18 y 40 años.
- Personas con deseo de labrarse un futuro.
- Responsabilidad, iniciativa y capacidad de trabajo.

SE OFRECE:

- Incorporación inmediata a un equipo joven.
- Posibilidad de promoción.
- Altos ingresos.
- Contrato Mercantil.

Interesados presentarse en: calle Costa y Llobera, 3, de 10,30 a 12 horas.

Atenderà Sr. Di-Biase o Srta. Machado.

C/ Binicanella, 12 Tel. 58 5515/52 CALA MILLOR
Ctra. Cala Agulla, 19 Tel. 56 40 17 CALA RATJADA

Telex 69565 VGOR E

G.AT. 820

ESPECIAL NOVIOS

CANCUN. 7 noches	93.900 pts.
THAILANDIA. 7 noches	85.900 "
SANTO DOMINGO. 7 noches	91.900 "
EGIPTO. 7 noches	96.900 "

Estos precios incluyen avión, estancia en hoteles 1ª, traslados, visitas y excursiones.

ESTAMBUL (directo desde H****-39.100 pts.
Palma) H*****-45.800 pts.

OFERTA CANARIAS

App. 2 llaves-A/D. 7 noches	31.500 pts.
SEVILLA EXPO 92	
Solo avión (ida/vuelta)	16.000 pts.
Avión+estancia y traslados	31.400 pts.

KENIA. H**** en M/P. Avión desde

Palma 119.900 pts.

ITALIA. 10 días H*** 102.900 pts.

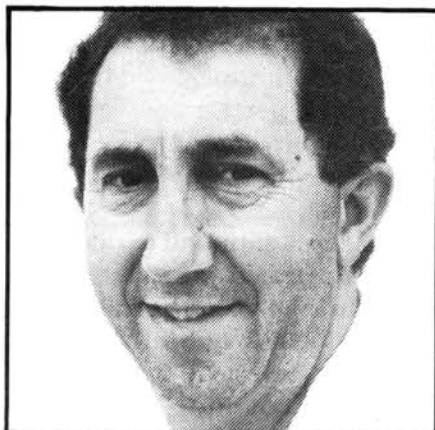
OFERTA ESPECIAL. Si tú
quieres, ella no paga.

**DOS POR EL
PRECIO DE UNO**

Comentarista de tots els partits del R. C. D. Mallorca Jaume Massanet Brunet, locutor de ràdio

Jaume Morey.- Els amics d'en Jaume Massanet se sorprenden de veure'l convertit en un comentarista de ràdio reconegut i respectat, que viatja amb el Mallorca i transmet en directe tots els seus partits. Els qui a vegades l'han acompanyat per tots els camps de primera divisió, es fan creus de com està de ben considerat entre els jugadors, els tècnics, els àrbitres. En Jaume és un prodigi de mà esquerra, de saber-se moure en l'ambient en què treballa. I d'arriscat. Conten que mai no s'ha arrufat davant la necessitat d'improvisar, o de fer com si sí, i que ningú no noti que no. Si ningú no pot discutir que és on ha arribat, es demana com va començar...

Bellpuig.- De President del C. D. Artà, començares. Diuen que aquí aprengueres que la

pilota era rodona...

Jaume Massanet Brunet.- Jo vaig ser president del C. D. Artà dues temporades, en el 74-75 i el 75-76. Ho vaig ser com a de rebot, com a col·laborador que volia col·laborar. I sí, va ser la forma com vaig entrar dins el món del futbol i, sobretot, de la Federació. Vaig iniciar una relació que he mantingut des

d'aleshores fins al punt que m'han proposat formalment, en dues ocasions, de ser directiu de la Federació, però vaig refusar cada vegada.

B.- I d'aquí al periodisme...

JMB.- Sí. Al principi em demanaren que fes les cròniques del C. D. Artà per a «El Día». Però quan el C. D. Artà jugava a tercera, en una visita del Consell, la temporada 82-83, em demanaren que fes una crònica per telèfon per a Radio Balear, que just llavors havia començat. Poc des-

prés vaig conèixer el director i la gent que hi havia a l'emissora. En els darrers dies, que era quan començaven a ser tan bullanquers, els vaig convèncer que desplaçassin un equip i el Darrer Dia, dins Can Faro, vàrem fer unes connexions en directe que agradaren moltíssim.

B.- I ja enganxares...

JMB.- Sí. A les dues setmanes ja em proposaren de fer un programa, «Mallorca canta i balla», els diumenges matins, amb Lina Pons i Maria Campaner, dedicat al ball de pagès i a les agrupacions. El vaig fer durant cinc anys. Aleshores el Manacor jugava a 2ªB i em proposaren de fer les transmissions, des de Na Capellera i en els desplaçaments. El primer a fora va ser a La Linya de la Concepció, contra el Linense. D'això fa vuit anys. Vaig fer dues campanyes amb el Manacor.

A la temporada 84-85, en què el Mallorca Atlètic jugava a l'únic grup de 2ªB, em proposaren fer els desplaçaments, tant del filial com del primer equip, i cada diumenge em desplaçava a la península. Durant dos anys vaig compartir les transmissions del Badia, del Poblense, del Baleares (que jugaven a 2ªB) i del R. C. D. Mallorca. Un diumenge amb uns i al'altre, amb els altres.

B.- Deixares Radio Balear i fitxares per Antena 3...

JMB.- Per a un sol any, el passat, i vaig fer la temporada del Manacor a 2ªB. Abans, però, també havia estat tres mesos a Radio Cadena, on feia un programa de pobles i un d'hípica...

B.- ...però tornares a la teva emissora.

JMB.- Sí. Sempre m'hi he sentit molt identificat i molt compenetrat amb la gent que hi fa feina. Enguany he fet els desplaçaments del R. C. D.

Jaume amb Lina Pons

Mallorca. També faig un programa d'hípica... fa cinc anys que duc un programa de cavalls.

B.- Sempre has fet esport?

JMB.- No. També he fet altres coses, com el programa de ball de bot, el de pobles: ara tenc un programa cada dissabte a migdia en què visitam un poble distint i feim una aproximació a la seva realitat. Record una transmissió que vaig fer d'un Festival de la Mediterrània, transmès des de Cotlliure, a la Catalunya Nord, en què hi participaren el grup «Sis Som» en representació de Mallorca. També m'han encarregat, des del Govern Balear, i a causa de la meua relació amb els grups folklòrics i les bandes de música, el muntatge de distintes trobades. Ara bé, sobretot faig programes esportius, com per exemple les transmissions per a emissora... de la península: enguany, per exemple, vaig radiar el Mallorca-Spórting per a una emissora d'Astúries. També he fet col·laboracions escrites, però sobretot radiofòniques.

B.- T'has plantejat qualche vegada de dedicar-t'hi totalment?

JMB.- No, i no és que no hagi tengut propostes, però el meu negoci m'estira i sempre he preferit un règim de col·laboració. A Radio Balear em consideren com si fos un treballador de plantilla... A mi m'agrada molt aquest ambient, és una activitat molt distinta i agradable. Desplaçar-se i fer la transmissió m'agrada...

B.- Pel que dius, has viatjat molt...

JMB.- Conec la majoria de ciutats de la península, tots els camps de primera divisió, i altres més modestes, com poden ser el del Yeclano, o l'Arnedo, o el Calahorra... Pels anys que duc en aquest trull he obtingut el carnet professional i som membre de la Asociación Española de Periodistas Deportivos, on hi figuren els professionals més destacats i que té José Angel de la Casa com a president... L'any 86 vaig seguir

Jaume Massanet en el Camp Nou

tota la volta ciclista a Espanya, amb l'equip de la Cadena Rato. Record la pujada a Sierra Nevada, amb Alvaro Pino destacat i que guanyaria l'etapa i la carrera... Em demanava les diferències que treia als altres corredors, perquè jo anava al costat, en moto, donant la informació...

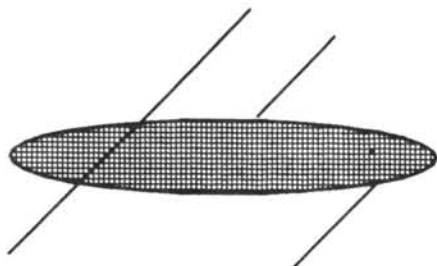
B.- I la campanya d'enguany del Mallorca, en què baixa a segona, que ens en pots dir?

JMB.- El Mallorca comença la temporada amb un equip desfet i això li va fer perdre una avantatge des del principi. Després, amb els fitxatges que es feren, hi va haver una reacció. Però el Mallorca enguany ha duit, sobretot, molta mala sort, com per exemple contra el Madrid dins el Bernabéu, en què hagués pogut guanyar, o a San Mamés, contra el Bilbao: l'entrenador rival va dir que havia jugat molt més que no el Madrid que dues setmanes abans hi havia guanyat 0-4, mentre que el Mallorca hi va perdre. Ha perdut partits per ingenuïtat i ha estat desgraciat amb els arbitratges, com a Albacete, o a Logroño... no mereixia aquest final...

B.- No l'ha perjudicat un mal ambient entre plantilla, tècnics i directiva?

JMB.- Hi ha hagut anys que ha estat molt millor, de més unió, això és cert. Enguany s'ha

trenat l'enteniment entre premsa, directiva i plantilla. Jo sempre he tengut molt bones relacions amb tots, amb l'entrenador i amb els jugadors... fa dos dissabtes al Camp Nou, en Nadal es va desfer per venir-me a saludar, em va presentar jugadors del Barça... A mi m'ha agradat sempre anar amb l'amistat per davant. Per exemple amb els àrbitres. Diumenge passat vaig coincidir amb García de Loza, i dúiem la mateixa camisa, i en férem de broma! Has de pensar que anam al camp una hora i mitja abans de començar i tenim temps de xerrar. O coincidir amb l'àrbitre a un mateix hotel... Jo no som com aquells periodistes que sempre cerquen brega, o que necessiten descobrir coses rares, o que sempre donen la seva opinió com si fossin els jutges... Jo procur explicar allò que veig. A mi hi ha hagut jugadors que m'han fet confidències perquè saben que no en faig mal ús. Per això tenc bones relacions amb tots. Has de tenir en compte que jo aquesta feina la faig per gust i no per necessitat...

RECORDS DE HOLLYWOOD:

Sírip Rodaró

La venjança de Ronnie

Una escola, un campet d'herba a devora, el cel de Los Angeles encara net com una patena... imatges d'una infantesa llunyana, la meva, provinents del fons d'una memòria que ja es comença a gastar, la meva, d'un dia molt especial: el darrer a l'escola primària, el quinze de juny d'un any que ara no record. I a les imatges i el temps li corresponen uns sons, una cançoneta que mai no podré oblidar i que interpretaven Tom McFerson, Donald Ro-binson i Mike O'Connor:

- "Ronnie, Ronnie, Ronnie.

Ronnie, fas pudor,
Ronnie, cara de cul,
Ronnie, cara de moc.

Qui és el més colló?
En Ronnie, En Ronnie, sí senyor"

- Buaaaa, buaaaa, buaaaa...!

Aquelles tendres veus infantils, esmolades com el ganivet de Jack l'esbugallador, envoltaven la figura d'una criatura que, com sempre que li cantaven aquells escatològics versos, acabava bramant agellonat damunt aquell campet d'herba. També del fons de ma memòria (a aquestes altures del relat seria estrany que fos la memòria d'un altre), a punt de foradar-se de tant de gratar-hi, retornen a la meva ploma les paraules amb què intentava consolar-lo:

- Venga, Ronald, no ploris més. No veus que tot és enveja?

- No, Sírip, aquestes humiliacions no les oblidaré mai -m'ho deia amb un filet de veu mentre sanglotava- Aquestes humiliacions no seran mai perdonades. Quan sigui gran i poderós caurà sobre aquests desgraciats una venjança eterna!

Aquelles foren les darreres paraules que vaig escoltar de la boca de Ronald Reagan fins que, per desgràcia, vaig anar a veure una pel·lícula de sèrie B de la Warner on ell feia, com sempre al llarg de la seva carrera cinematogràfica, un paper bastant mediocre. El

record del nostre darrer dia a la primària s'havia anat enfonsant lenta-ment i ineluctable, però aquell dia el record començà a emergir de nou. I quan Reagan fou elegit com a president liberal del Sindicat d'Actors de la Pantalla encara va aflorar amb més força. Es tornà a enfonsar, però quan realment va sortir a la superfície va ésser quan Reagan fou elegit governador de Califòrnia.

Aquell record ja estava marejat de tant pujar i baixar, però encara no havia acabat la feina: les paraules que em digué el petit Ronnie s'encengueren com un gegant i intermitent cartell lluminós de Las Vegas quan vaig llegir als diaris que havia estat elegit President dels Estats Units: "venjança eterna, VENJANÇA ETERNA, venjança eterna, VENJANÇA ETERNA, venjança et..."

No concluí la meua història. La premsa i vostès segurament ho faran per mi: New York Times, 15-6-82: "L'industrial Tom McFerson va morir ahir per asfíxia dins d'una claveguera..."

Herald Tribune, 15-6-83: "L'ex-jugador de beisbol, Donald Robinson, ha mort aquesta matinada en estranyes circumstàncies. El cos va ésser trobat a casa seva assegut al WC. Tot pareix indicar que es tracta d'un suïcidi..."

Washington Post, 15-6-84: "Un tigre de bengala escapat del zoològic va acabar ahir a la nit amb la vida del famós cantant de soul Mike O'Connor. La fera li va causar ferides d'extrema gravetat a tot el cos i li va amputar el nas d'una grapada..."

La venjança de Ronnie no va caure només sobre Tom, Donald i Mike. La guerra de Nicaragua, la invasió de Granada i Panamà en són algunes de les proves de fins on pot arribar una criatura enfadada, acomplexada i amb poca matèria dins el cervell per tal de convertir estúpids somnis en realitats.

La transhumància del camí de S'Estelrica.

1.- L'amo Antoni Servera Ginard, el moliner Leu, amb la seva esposa Joana Aina Rosselló Espinosa. Casaren el 21 de Juny del any 1905. Valguil'anècdota que mestressa Joana va néixer el 2 de Febrer de 1882 al conegut carrer des Llimac, 3, avui Caritat (Ca Ses Leves).

A la dècada dels anys trenta, el tram de l'antic camí de Ciutat que va des del Coll de N'Abrines, passant pel creuer del Musti Vell, Na Pelada, fins a Sa Resclò, era un museu itinerari de fets i paraules. Matins i horabaixes la gent que treballava a les finques dels indrets, sovint coincidí a l'hora d'anar a fer feina o bé al moment de pujar a la vila.

Com a Ca'n Bum, hi havia de tot manco embalum i a semblança de Ca Na Tix, l'humor revenia com el guix. Dels personatges que quotidianament freqüentaven la ruta, sobresortien l'amo en Toni Servera, Leu; tromboner (amb la banda de

música local tocava un trombó de pistons de la casa Montserrat, més mal d'arrencar que un ase renego), moliner propietari propietari del Molí d'En Leu, bromista, conversador fàcil, i sogre de l'ínclit mestre Pere Claret.

Quan l'amo en Leu es topava amb l'amo en Jaume Payeras Perxana, Canyaret, i en Julià Ginard Carrió, Violí, les gallines escainaven la cota nota del silenci. Els vianants que passaven per la recta del Capamunt deien: -"Au, el món ja té qui el compongui", perquè en Julià sabia totes les notícies polítiques de la part dreta i en Payeras les últimes noves del mercat nacional. El moliner Leu, que no anava de peres, solia contestar: -"Dementres sa gent no mengi bombes ni bales, jo viuré." -"Sí, tu sempre te'n vas en sa tèva", contestava en Julià.

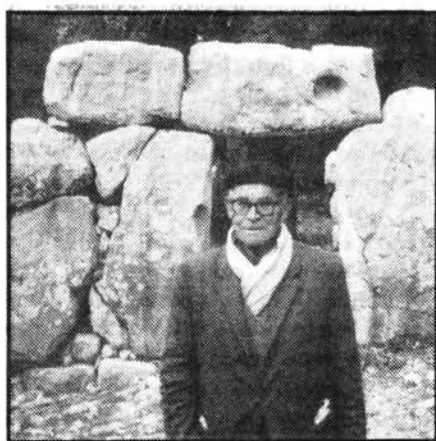
- "Deixa'l fer en aquest marès de suro, que vagi viu si no vol tenir s'amut pes cap," remugava en Canyaret. - "És igual, Jaume, jo el tenc gros i duc boina." - "Leu, Leu, no m'embossis que no estic per bosses."

En Julià Violí era un faceto marca de ceba. Complicat i abstracte, a la cotxeria del carrer de la Puresa tenia un cavall blanc que donava barram i alçava el cul, però en Julià, un caramuller de cervell més llest que en Gil i Gil (el cavall d'aquest tudó butzarrut només entén el marbellí, mentres que el cavall d'en Julià entenia llatí i la Doctrina Cristiana, maldament li manassin feines en mallorquí) dins el terreny hípic, manejava el cavallet amb mans de ceba i ventoves d'arquet.

Tirant costa avall, l'amo en Miquel Vives Negre, de Sa Badeia, pare d'en Damià Novell del Trial, feinejava a l'hort del Capamunt sense importar-li res que no fos la virtut de

l'hor-talissa. Si el cas venia, feia una fumadeta amb en Lluís Femenias Massanet, de Son Sureda. En Lluís va néixer al carrer de Ses Roques, 16, el 15 de Setembre de 1902, i morí el 30 de Gener de 1970 a General Aranda, 60. Era cunyat de l'amo en Joan de Son Marí i fill dels amos de Son Morey, Tomeu Femenias Nicolau i Maria Massanet Lliteras. El 9 de Juliol de 1932 casà amb N'Aina Quetgles Pasqual, Butla. No tengueren descendència i la pobra Aina el 14 de Novembre de 1950 deixà viudo En Lluís, home expert en arbres.

Un que tampoc no anava de veroles era l'amo en Toni Sureda Ferrer, Terrassa, pare d'en Toni, afanyat restaurador de Son Fang. A l'amo en Toni l'únic que el preocupava eren les bones tomàtiques, com més panerades, millor, però al costat tenia per confrontant l'amo

2.- Aquest cararient fitant l'endeví, és mestre Miquel Payeras Perxana. El Talaiot és un complement fotogràfic immillorable. Marità amb Catalina Llinàs Garau el 20 d'Abril de 1921. Nasqué el 9 de Desembre de 1889 al carrer de Palma, 80, morint el 24 de Novembre de 1980 a General Aranda, 87, actualment Major.

ESPASE S.L. ASESORES DE EMPRESAS

Asesoria Fiscal, Laboral, Contable
Tramitación de Escrituras.

C/ Santa Margalida, 70
07570-Artà
tel. 83 56 56
Fax 83 56 26

Avda. Jaume III, 24 - 2ª A.
Palma
Tel 71 75 96
Fax 83 56 26

3.- Estat actual de la camada de "S'Aucell Verd". L'exuberant romagueral en temps de Madó Fulla era quelcom impensable.

en Miquel Payeres Perxana, un pellós capaç d'adreçar una biga de sènia.

Una matinada, servidor, amb la guarda de cabres, passava per davant Ses Hortes. Amb això me veig l'amo en Miquel a la gatzoneta, coixeu coixeu i fent la camaxenga, portant un cassolí a les mans. Sense dir ni pruna, agafà el boc d'una cama i féu el simulacre de munyir-lo. Estupefacte per la insolitesa del fet, vaig pensar que l'amo en Miquel era un embogit que anava a lloure, però quan me mostrà el cassolí amb tres dits de llet, el meu cervell trabucà pensant-me que el boig era jo. - "Què te pareix, cabreret?" digué, "ara, si véns a sa caseta, voràs com umpl es cassolinet munyint s'indiot de Nadal per sa cresta". Ballumes n'he vistes de tot color, però tan estranyes com aquelles...

Entrant a S'Aucell Verd, els perfums de boal cercaven els aranells del meu nas. L'amo en Miquel Mascaró Gayà, matiner com el gall de l'aurora, cuidava vaques i no anava de punyetes. Aquest home actualment és poc conegut. Vivia al carrer de Pedra Plana, 6 (Ca'n Francesc Manyà). Va néixer el 13 d'Agost de 1864. Marit de Margalida

Ferrer Lliteres, Madó Ferrera, nascuda a Artà el 12 de Febrer de 1862. El matrimoni vatenir dos fills; en Sebastià i N'Angela, la qual esposà amb el pintoresc fuster Gabriel Carrió Ginard, Fulla, un any més vell que no ella.

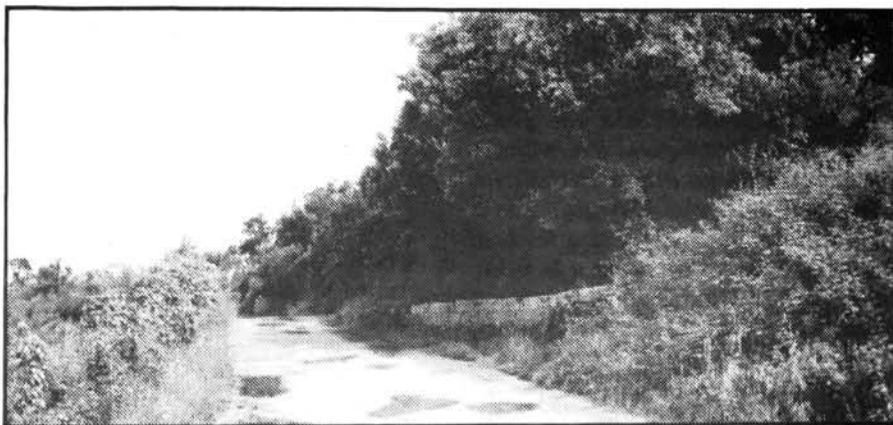
A mitjan costa de Cas Metget, mestre Amadeo Esteva Mestre amoixava Na Pelada (i de forma prodigiosa ferm) i encara li sobrava temps per fer de sabater. En terreny oral, mai no acabava els menuts, de fet, el seu fill Tomeu Esteva Frau, el singular Tomeu Amadeo, és un calc de som pare. A propòsit dels llinatges d'En Tomeu; son pare era genuf de Ger, província de Girona i la mare Antònia Maria Frau Perelló, nadiva de Bunyola.

Quan el sol havia desllaganyat els ulls, mestre Pep Quetgles Quetgles, Butlo, dava el bon dia a l'amo en Pere Gelabert Servera, de Son Garrover. Mestre Pep, pipa encesa, faldars defora i calçons baixos, no frissava per arribar prest i l'amo en Pere feia l'espès per no fer tard. - "Que tal, Pere?" - "A mitges, Pep." - "A mitges no umplen sitges, Pere." - "Però es carboner umpl sa sàrria, Pep." - "Au idò, Pere, seguirem. Procura servir es llum que es nas te degota." - "Senyal que sa font dóna, Pep."

Entrant ja a dins Sa Granja, concretament als Mitjans, l'amo en Tomeu Ginard Esteva, Violí, progenitor dels germans Joana Aina, Joan, Catalina i Pere Ginard Ferrer, cos cordat per un guardapits de llana i punys arremangats, cavallollobades perquè no volia que l'ermàs prengués avantatge al guaret.

A un tir de fona, l'amo en Pere Flaquer Mascaró, Pere de Sa Granja, cara emmagranada pels oratges dels Closos de Na Pomara, axutxava les ovelles. Va ser un home molt topadís per entaular conversa, cosa que només li resultava patxorrós de fer amb mestre Miquel Pau Moyà Amorós, Tasà, del carrer de la Parròquia, 5. En Pere era cònjuge de na Catalina Serra Lliteres, Poblera, i per tant, cunyat d'en Rafel Pobler.

Als anys quaranta mestre Pau moblà el Torrentet de pomeres. En aquelles saons duia els llibres de la fàbrica d'en Joan Ferrer Pons, Sagristà, i els horabaixes davallava a veure la creixina del pomerar. En certa ocasió, mon pare féu barrina amb l'amo En Miquel Caldentey Oliver, Garbeta, d'una cabra fumada més llèpola que un gat d'hostal. El sen demà me'n vaig dur la guarda a les vorerades del Torrentet. Bona la vaig fer. Del més atapeït d'un batzer de romaguers, Na Fumada ficà el

4.- L'ubèrrim abeurador de la costa de "S'Hort des Metget", antany budell amarat del ventre aigualós de "S'Hort d'en Salat".

Comercial

ARTA

EN ARTA:

Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:

Polígono Industrial
C/. Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TÉCNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL. 55 58 11

Massey-Ferguson. Tractores

CONDOR Motocultores y Motobombas

BATLLE Empacadoras • Rotoempacadoras
y Sistemas de riego

ZAZURCA Equipos preparación
Tierra y Siembra

AGUDO Cubas de vacío

MONDIAL Y OPEM Motosierras

GAVARA Pulverizadores

GASPARDO Barras de Corte

JUSCAFRESA Remolques

BLANC Peladoras de Almendras

BRUN Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

ARTA - (Mallorca)

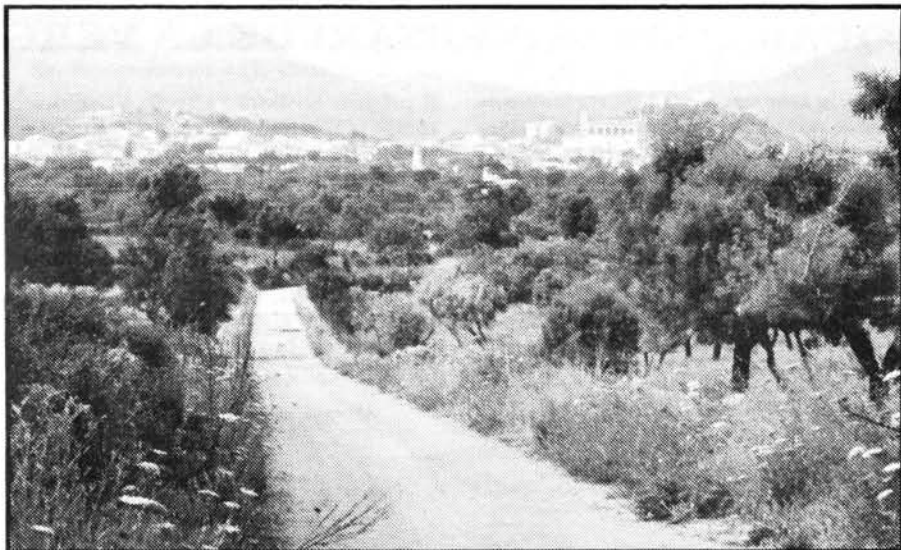
morro i encaragolinat la llengua amurgonà un empelt de pomera valenciana. I ja es sap; "de mosseguera cabrera, no ne fa pomes sa pomera".

Post el sol arrib a ca nostra. - "Com ha anat, al lot, hi ha res de nou?" - "No, mun pare". No havia passat una hora quan mestre Pau entrà a ca meva. - "Ai, Maria, qui hi ha aquí". Portant l'escapulari de l'innocència mon pare sortí. - "Bon vespre, Pau, tu diràs". - "Jo no diré, Tomeu, dic. Digués a es teu guardià que me dugui vint duros a canostra i una pomera de recanvi". Cent pessetes! Just la quantitat que ma mare veia cada sis mesos. Malgrat tot, mestre Pau, l'any 1951 morí de mort natural als 73 anys d'edat. Això sí; després d'haver aregat un barram postís dotat de dues fileres denteres, les quals dents eren de porcellana i pesaven com la consciència d'un condemnat.

A boca del Pla dels Évols, el moliner Joan Gili Pujol, pare del coronell Tomeu Gili Bisquerra, des Molí, vetlava que els praders no tudassin l'aigua de reg. Era home de temperament recte i poc amant de xerrameca. En temps de la batllia de mestre Tomeu Flaquer, Mangol, va ser regidor. Visqué al carrer Major, 95, porta per porta de l'esburbat Ramon Carrillo, festiu marit de Na Coloma Poblera.

Ara, que l'home de les grans pompes era l'amo en Lluís Riera Ferrer, de S'Estelrica. Estadà de Son Ramon, content de Son Rialla i més feliç que un ginjol sense espolsar. Durant la II República, el 18 d'Abril de 1931, jurà el càrrec com a "concejal tercero del Ayuntamiento Republicano Socialista d'Artà". Convertit en autoritat, un capvespre anà a les curses ciclistes del velòdrom de Ca'n Massot. Quan fou al portell del Pai d'En Sales de Na Funda, sofrí un lapsus amnèsic; s'oblidà d'adquirir "l'entrada" d'accés a la pista. Un dels empresaris, Don Joan Sard Sureda (escrivent municipal i fadrí sempitern), li digué que o bé es retratava a la taquilla, o del contrari veuria les carreres encaramellat damunt el fumeral de Ca'n Joan Creuvella. Ai Déu Salvador, quin cacau s'armà.

- "I vostè què no sap jo qui som?"

5.- Final de trajecte. A la dreta els exsementers de Ses Figueres i dets Ametlers i a l'esquerra el sementer de Sa Vinya de S'Estelrica. La foto d'en Toni Cinto és la resposta al per què els artanencs estimam tant Artà.

- "I tant que heu sé; en Lluís de S'Estelrica". - "Idò a altres forns pasten. Prest rebrà una "missiva oficial".

Després del "mal entès", a la propera sessió del Consistori l'amo en Lluís féu constar en acta l'obligació de qualsevol empresa de reconèixer el drets i privilegis que tota autoritat civil gaudia per passar de franc als espectacles públics, "sean de la índole que fueren".

El llistat dels usuaris del camí de S'Estelrica ni de prop és complet, i només damunt damunt l'hem espinzellat. Manca gent com les Bordoies, estadanes del Capamunt

gran d'en Toni Butler. L'amo en Serafi de S'Auma, els Sansalonis de Sa Resclò, els Tous de Sa Jordana, l'amo en Pere Miquel Riera de S'Estelrica, padrí patern de l'industrial Pep d S'Estret, l'amo en Pere Servera, Moner, etc. els quals, si Déu ho vol i lleu, potser qualche dia sortiran a rotlo. Per llei d'honor ells s'ho tenen ben merescut.

T.R.

6.- La foto familiar, més o manco data del 52. Lloc, S'Era de S'Estelrica d'en Terres. Personatges; Toni Cantó Barceló, Mossón, la seva esposa Margalida Riera Sancho, de Son Ramón, els fills Lluís i Lluçia, Joan Riera Sancho, de Son Ramon, l'amo en Lluís Riera Ferrer, de S'Estelrica, Aina Riera Sancho amb el seu rebroll Pep Canet Riera, madona Catalina Sancho Sancho, Garreta i l'amo en Sebastià Massanet, Lluïset. S'havia fet net i el gra ja era ensacat. Veieu els estris de l'època: eradora, forques, pala de faig, ram d'aladern, tiràs, piló, etc.

QUARANTA ANIVERSARI DE LA VERGE RESTAURADA.

De ja feia temps que la figura de la imatge de la Mare de Déu de Sant Salvador presentava greus símptomes de corcadura material. Calia una urgent restauració. Així, a la primavera de 1952, Don Llorenç Lliteres, aleshores Ecònom arxiprest, tingué l'encert de dur a terme

8 pròxim arribarà "al rojo vivo" amb motiu de tornar veure la Patrona en formes i escultura tal i com fou duita ja fa més de 7 segles pels Premostatesos, els quals habitaren l'Alqueria de Bellpuig, està obligat a l'assistència massiva a tots els actes del programa. Per tot

restauració de la Mare de Déu, Don Llorenç Lliteres organitzà diverses conferències al Teatre Principal. Unade les quals fou dita per Don Jeroni Juan. La tesi del senyor Juan esmussà l'auditori, perquè bona part del públic més aviat esperava tot el contrari del que digué. La seva exposició fou crua i directe. Ni poc ni gens escollí la dracera dels afalats (cometé el greu pecat de dir que la verge antiga havia tornat un sac de serradís) vers la futura configuració de la nova imatge.

D'un sol cop els artanencs sabrem que mai més la veuríem tal i com sempre l'havíem vista; vestida i amb el nin Jesús separat del cos matern.

Per contrarestar l'impacte del senyor Juan, Don Llorenç Lliteres convidà al Pare Ginard Bauçà a que dies una homilia de les seves. El discurs de l'egregi folklorista fou diametralment oposat al del senyor Juan. Així i tot, la caliuera verbal del P. Ginard, no aconseguí encendre la flama de l'esperança als més pessimistes.

El poble humil i senzill, el que realment desitjava era extasiar-se amb la nova verge, però amb tot el rigor escultural artístic coneguts. Això no obstant, l'arquitecte Don Toni Ferragut (autor del temple de la Porcíncula i del sinistret teatre Principal) seguia en la tasca de restauració.

Per corroborar el que diem "Bellpuig" ha fet una xerrada amb Joan Amorós, Sopa, batle al qual li cabé l'honor de viure la magna efemèride.

"Joan: Consideres que "s'arribada des tren" a l'any 21, i "s'avinguda de la Mare de Déu" el 8 de Juny de 1952, son els dos esdaveniments més importants, a nivell popular, del segle XX?"

"No ho dubtis. Mira, la setmana abans del succés, tan a Palma com Artà, s'organitzaren nombrosos actes

Aspecte general de la Carretera Nova al pas de la Verge restaurada. Al fons de Cas Canonge, l'immens arc de benvinguda. El nombre de persones amb escreix superà les set mil, tenint en compte que a més de tots els artanencs hi havia molta de gent de Son Servera i Capdepera.

la restauració. Mentre, els dies passaven i, com és bo de suposar, les capelletes que el cas comportava estaven sobre les damés xerrameques.

A propòsit, el primer de maig, el batle Joan Amorós Mòjer, feia saber a la corporació municipal que Don Llorenç Lliteres li havia requerit la col·laboració del consistori. Per unanimitat l'Ajuntament va fer promesa d'adherir-se al gran aconeixament, amb el ben entés que l'erari públic només es faria càrrec de les despeses pròpies de la festa, tota vegada que l'apartat religiós havia d'anar a costes de l'església.

El dia 5 de juny es convocà sessió extraordinària. L'únic punt a discutir era el que feia referència a les festes de rebement de la Verge restaurada. Al consegüent apartat es pot llegir: "El dia 8 de juny de 1952 serà una de les dates més remarcades de la història local, perquè el poble al complet, encés d'honor i devoció a l'excelsa Patrona, s'abocarà i materialment omplirà els carrers que haurà de recórrer la venerada imatge des de l'arribada a l'estació del ferrocarril fins al trono del Santuari. A semblant manifestació de fe i tribut vers la reina de la comarca s'uniran els minicipis veïns de Son Servera i Capdepera així com autoritats provincials i eclesiàstiques i també la nombrosíssima colònia artanenca de Palma. La corporació d'Artà, genuina representant d'un poble que tantes proves ha donades de devoció mariana i que en aquest dia

això, el batle proposa que en el moment més solemne de la jornada, se llegeixi públicament, en nom del batle, la consagració d'Artà a nostra Senyora de Sant Salvador i la retificació del seu patronatge acordat per l'Ajuntament en el llunyà 23 d'Abril de 1922, sol·licitant a S.S. el Papa que l'esmentada imatge fos declarada Patrona d'Artà, privilegi aconseguit pel Vaticà."

A fi que el poble s'enganxàs a la

Autoritats civils. El batle Joan Amorós Mòjer, Sopa, Don Joan Llinàs, batle de Son Servera, el Governador civil de la Província, Don Alejandro Rodríguez de Valcárcel i Nebreda, Excm. senyor Don Francisco Mariñas, General capítost d'artilleria, el qual ostentava la representació de l'Excm. Capità General, i el Comandant ajudant. Rera l'espallta d'en Sopa, el regidor Pere Cursach, Canai.

Arribada de la Mare de Déu de Sant Salvador al nostre poble. El pinar de Ca'n Marín ple de gom a gom.

d'adhesió. El dia 8 a les 7'45 la Verge sortia de la parròquia de Sant Jaume a coll-i-be dels ferroviaris i integrants de la colònia artanenca de Ciutat, dirigint-se a l'estació ferroviària ciutadana. A un dels molls l'esperava un comboi format de dos cotxes de luxe més set unitats de classe inferior per hostajar la torrentada de seguidors. Un cop instal·lada la Verge, autoritats i damés custodis, a les 8'30 el tren partia cap Artà.

El principal cotxe estava ocupat per el Bisbe Doctor Hervás de Benet, les autoritats civils i militars així com pel subcapitost del moviment Gerardo Maria Tomás, Don Llorenç Lliteres, el tinent batle Don Joan Garcies, el jutge, mestre Joan Flaquer, Mangol, Don Rafel Blanes Tolosa, els canonges Don Francesc Esteve, Don Joan Ensenyat, Don Josep Rodríguez, Don Sebastià Gayà, el mestre de cerimònies de la Seu, Eud. senyor Pou, el Rvd. Don Pau Oliver, capellà

d'honor del Bisbe i l'Ecdòm de Sant Jaume Don Joan Bautista Munar.

En representació de la Companyia del ferrocarril viatjaren l'interventor, en funcions de director, Don Albert Herro, el capítost de moviment, Don Jaume Canudes, i, per part de l'Arqueologia Lul·liana, ho feren l'arquitecte Ferragut, l'escultor Jiménez (restauradors de la imatge), l'advocat Don Faust Morell i gairebé la totalitat dels artanencs arrelats a Palma.

A Son Servera el comboi fou ampliat amb cinc vagons els quals foren ocupats per bastants més de 200 serverins.

A les 11'30 el maquinista demanà l'entrada. Les andanes i voltants de l'estació eren insuficients per poder canalitzar l'enfervoriment del poble. A l'unison, amollada de coets i coloms, repicada de campanes, eixordadors aplaudiments, aclamacions i visques pel retorn a caseva de la Mare Amantíssima, la qual fou davallada pels ferroviaris, entregant-la aquests als artanencs a la sortida del recinte del tren, on el complet del poble, presidit per jo com a batle, clero parroquial, ermitants, una nodrida representació franciscana, i jovenells i jovenelles endiumenjats de moros, dames cristianes i jurats consellers, a l'estil del temps de la Conquesta. El batle de Son Servera Don Joan Llinàs, el batle i el jutge de Capdepera Don Toni Serrano i Don Toni Garcia respectivament, així com la banda municipal de dita vila, la qual, junt amb la banda d'Artà amenitzaren la festa.

La comitiva del clergat artanenc, encapçalada per Don Pep de la Jordana, inicià l'itinerari previst. Els carrers daven goig de veure; banderes, murta, arbocer i un sens fi d'arcs enjoiaren el recorregut.

Els padrins de la Verge varen ser Don Rafel Blanes Tolosa i Dona Joana Rovira de Truyols. La benedicció fou una cosa de no dir. El solemne Pontifical concelebrat fou presidit per el Bisbe, actuant de prevere assistent el canonge Esteve i de diaca i subdiaca els canonges

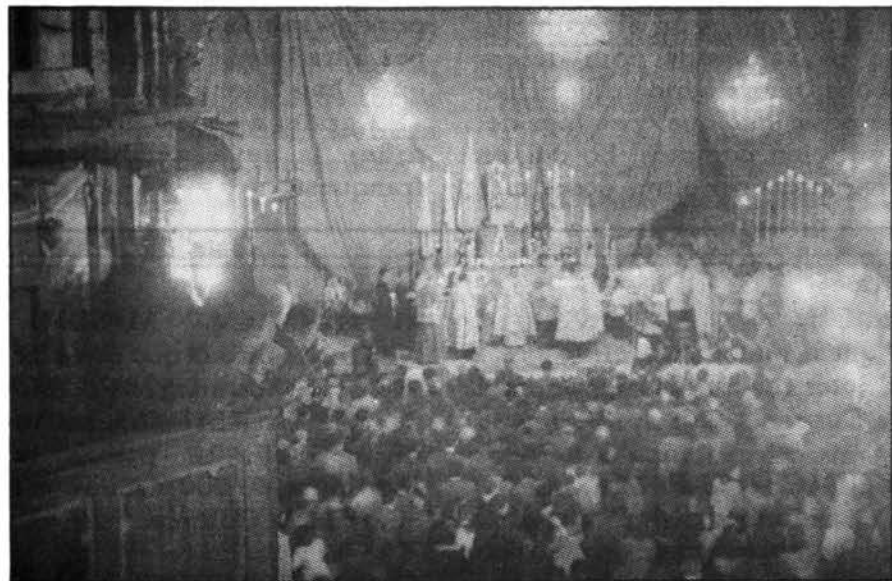
Josep Rodríguez i Sebastià Gayà. El poble cantà la missa d'Angelis ocupant la sagrada tribuna el P. Miquel Tous Gayà T.O.R.

Seguidament em cabé la responsabilitat de l'acte de consagració a la Verge. Per poc no vaig caure d'etendrimet. Després, el Governador pronuncià unes paraules escients a l'acte insistint en la necessitat d'una nova visita al nostre poble.

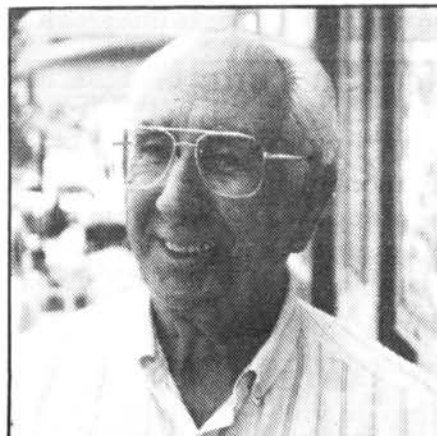
Com que a la Sala els diners no abundaven, vaig convidar tots els pagesos grossos perquè aportassin queviures pel dinar. Tothom contribuí de forma admirable. A la Casa d'exercicis en Mateu Barceló enllestí un àpat de primera: entremesos, sopa de la reina i carnum rostit a voler per 100 persones. Ah! el maitre va ser l'incomparable Jordi Escolà. Ben dinats, a les 4 el bisbe benefà la Creu dels Caiguts.

Pel que fa referència a l'entrada de la nostra Patrona a la seva Llar, va ser (no tenc paraules suficients per descriure-la) corpenidora. Sols puc dir-te que, quan fou col·locada sobre la peana del camarí, les cames me flaquejaven de debò".

I ben cert que és, Joan.

Homilia del Bisbe al poble. A l'instant de la foto digué: "Jo vos assegure que la nova Imatge és la mateixa de sempre". Paraule de Prelat sempre és veritat. És obvi dir que la Parròquia era una capsa puríssima de llum i domassos, on la nostra Patrona féu el primer miracle: que la postissada de l'orgue no s'enfonsàs.

Joan Amorós Mòjer, una testa estibada de records.

CINC JOVES ES CONFIRMEN

El Vicari Episcopal, Rafel Umbert, en representació del Bisbe de Mallorca va administrar el sagrament de la confirmació a cinc al·lots d'Artà el passat 23 de maig a la parròquia. Això és notícia perquè el quatre anys darrers s'han anat confirmant molts de joves, cosa que feia molt de temps no es feia a Artà. La confirmació sols s'administra, a Artà, als qui han seguit un procés de fe, Comuna, o catequesi, durant tres anys. Les que ho han fet enguany són na Rosa Maria Vives, na Maria Francisca Servera, na Maria Antònia Palmer i na Maria Antònia Sureda, que havien fet els tres anys de comuna, i na Francisca Gelabert de catequesi d'adults.

Amb elles hem parlat, perquè creim que és un fet prou important, que dins una comunitat, dins un poble hi hagi gent que lliurement i amb coneixement de causa opta per una cosa tan transcendental per a ells o elles, i doni testimoni així de la seva creença. N'hem volgut donar compte des de Bellpuig i per això les hem entrevistades.

Bellpuig.- El dissabte vos confirmàreu i vos integràreu. Què voldria dir això d'integrar-vos?

Resposta.- És l'entrada nostra a la comunitat adulta. Això suposa que ja hem adquirit una responsabilitat i una maduresa personal, durant els anys de comuna, per optar lliurement per entrar com a adults dins la comunitat cristiana d'Artà.

B.- Per confirmar-vos heu fet els tres anys de comuna; vol dir que després de la comuna sempre s'acaba amb la confirmació i integració?

R.- Tots els qui acaben i volen es poden confirmar però no és un pas obligat. Nosaltres ho hem elegit.

Quan decidirem confirmar-nos varem dir que sí a seguir el camí cristià. La confirmació és una passa més des de que començarem el procés. Hem acabat una etapa per començar-ne una altra que és la integració,

on a partir d'ara haurem d'afrontar i responsabilitzar-nos més de les nostres actuacions perquè ja no tindrem els monitors tant al nostre costat.

B.- Trobau que realment val "la pena" tot això? O és com un passa temps per vosaltres?

R.- Un passa temps és un esplai pel teu cos, un deport etc. Això és una cosa molt més sèria. És una experiència personal, és una forma de ser, d'actuar i de viure, intentant aprendre a acceptar-nos a nosaltres mateixes i als altres tal com són i seguir el model cristià de vida.

B.- A principis de la comuna éreu bastants més. Què creis que ha passat amb els altres?

R.- Molta gent comença creguda que és un divertiment, un passa temps com dèiem abans, quan s'adonen que hi han de posar qualche cosa més del que feien comptes, ho deixen anar atrets per altres coses més

"divertides". Altres o deixen per les comoditats i la peresa. Nosaltres no som millors que els altres per haver arribat al final, però varem dur la sort de que qualqu'ens va empènyer en un moment determinat. Ara estam contents d'haver fet el que hem fet, perquè ens sentim bé i hem descobert una comunitat pendent de nosaltres.

La nostra tasca serà ara participar amb la comunitat en les celebracions, en els grups de feina, i també naturalment en els divertiments que organitzi la comunitat.

B.- Què em diríeu si jo vos digués que tot això és un "rollo" i un "menjada de coco"?

R.- Nosaltres et deim que ho provis i sabràs si ho és o no, i per altra banda potser és a tu que t'han "menjat es coco".

Agraïm a aquest grupet de nines la seva amabilitat i franquesa.

NOTICIES BREUS

PENTECOSTÉS. Demà diumenge dia 7 és el dia de pentecostés. Acabam la cinquantena pasqual. Avui dissabte, a les 9 del vespre hi haurà **Missa de Comunitat**.

DISSABTE, 23 DE MAIG. Un grup de vint-i-vuit persones es feren present a Lluc aquest dia per celebrar la jornada del

malalt.

Aquest mateix dia el vespre, 5 al·lots reberen el sagrament de la **Confirmació**.

UNCIO DELS MALALTS. Demà diumenge de Pentecostés, un nombrós grup de persones majors rebran el sagrament de la **Unció dels malalts** a Son Salvador, a les 6 del capvespre.

MALLORCA MISSIONERA. L'ofrena que es va fer el passat 17 de maig en l'ocasió de "Mallorca Missionera" va pujar 115.420 pts a la Parròquia, 40.000 al Convent i 35.375 a la Colònia.

CORPUS CHRISTI El proper dia 21 és el dia del Corpus. Amb tal ocasió feim el dia de

LA UNCIO DELS MALALTS

La unció dels malalts no és - com abans potser es pensava - un sacrament per als ja estan inconscients i a punt de morir. La unció és el Sagrament que ha de donar força per afrontar la malaltia greu i la debilitat de la vellesa. Per això el sagrament de la unció val la pena que sigui preparat, viscut intensament.

La unció dels malalts és el Sagrament amb què Jesucrist s'acosta als seus germans més febles i estimats. La unció amb oli significa i realitza aquesta presència pròxima, tendra, confortant, de Jesús cap a nosaltres.

La unció dels malalts està destinada a tots aquells que pateixen una malaltia greu; també als malalts crònics; als

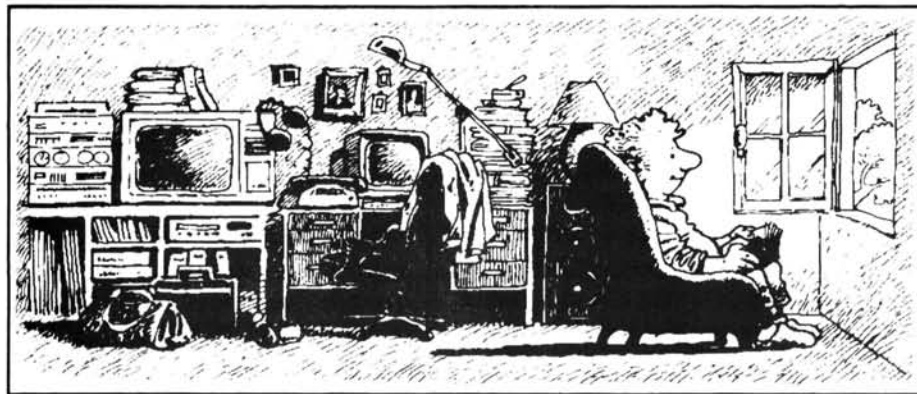
accidentats i als impeditos; i als afeblits i emmalaltits per la

vellesa. no és un Sagrament per anar-lo repatint sovint, sinó, si de cas, quan es dona un agreujament.

La unció dels malalts és un sagrament, una celebració de la comunitat cristiana. per això, quan el malalt reb la unció a casa, tota la família és allà, pregant amb ell. I per això és convenient i significatiu celebrar tots junts el sagrament a l'Església.

La unció dels malalts és una gran signe de l'interés de la comunitat cristiana pels seus membres que pateixen. És un interès que ha de ser de tots: preveres i laics. I un interès que ha de ser constant, permanent, de tot l'any.

LA CLASSE DE RELIGIO

El curs acaba, però la vida continua. La matriculació per al nou curs ja està en marxa, sobretot per als qui canvien de centre i per als qui, acabada l'escola primària, comencen a l'Institut.

El curs acaba i al mateix temps comença - continua, podríem dir - una nova situació en l'ensenyament: la reforma!

Una de les situacions noves que comencen és la classe de religió sense alternativa. Fins

ara, els qui no feien religió, havien de fer ètica. Ara ja no serà així. Els qui no fan religió tenen estudi. Això vol dir, que els qui fan religió, tenen una assignatura més.

Una assignatura més? Crec que no. La classe de religió no és simplement tenir una assignatura més. La classe de religió és també - i sobretot - el lloc on tenim accés i informació i formació sobre una dimensió ben important de la persona: On se'ls dirà als joves, si no és a la classe de religió, que l'home és constitutivament un desig i una obertura al transcendent? On se'ls informará dels elements més importants que han configurat la nostra cultura? On se'ls donaran les eines imprescindibles per un creixement integral de la persona?

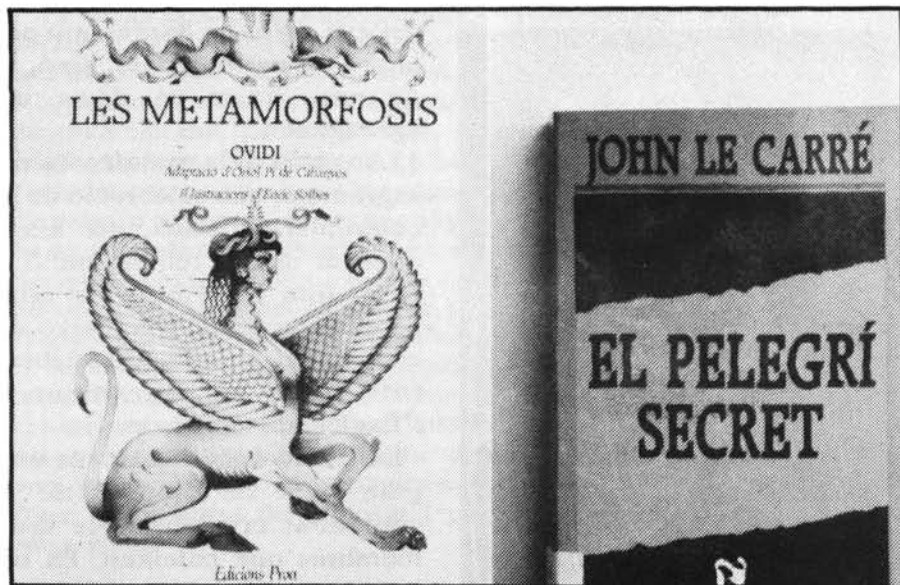
Pares, mestres, responsables de l'Església i de la societat, val la pena sospesar bé el que ens jugam amb un no massiu a la classe de religió. Ens hi jugam una educació que serà moltes coses, manco integral.

Caritas i l'ofrena vol recolzar la labor d'assistència i de reinserció social que es fa per mitjà d'aquesta institució.

Aquest dia celebrarem l'Eucaristia l'horabaixa a Sant Salvador i llavors davallarem en processó. A La Colònia farem la Missa solemne del Corpus i la processó el dissabte dia 20 a les 8 del vespre.

ASSEMBLEA FINAL DE CURS. El dissabte dia 27 de juny, farem l'Assemblea final de curs. Serà el capvespre. La finalitat d'aquesta trobada és revisar la vida de la comunitat cristiana i tot el treball que s'ha duit a terme durant aquest curs. I al mateix temps estar junts i compartir la germanor i la fe que ens uneix.

Biblioteca

Les Metamorfosis

Ovidi. Edicions Proa. Barcelona, 1991. Col. El Fanal de Proa, 18.

La col·lecció juvenil El Fanal de Proa ofereix un clàssic de tots els temps adaptat per als més joves, amb il·lustracions d'Enric Solbes i amb un text elaborat, a partir de l'original, per Oriol Pi de Cabanyes.

Aquest llibre recull dotze de les dues-centes cinquanta transformacions que Ovidi va narrar, en les quals els homes i les dones es converteixen en animals, arbres o objectes. Hi podran llegir aventures com les de Perseu i Gorgona; el mite de Narcís i el naixement de l'eco,...

El Pelegrí secret.

John Le Carré. Edicions 62. Barcelona, 1991. Col. El Confident, 11.

Durant la sobretaula d'un sopar de final de curs del centre d'entrenaments de futurs membres del Servei d'Intel·ligència britànic, George Smiley, el convidat d'honor de la vetllada, se sotmet a les preguntes dels alumnes sobre la seva experiència que l'ha convertit en una figura mítica del Servei. L'acompanya Ned, que ja coneixem de *La Casa Rússia*, i que rememora episodis del seu historial professional.

Així comença el pelegrinatge de l'espia que es desenvolupa entre l'esclat de la guerra freda i la «glasnost» de Gorbtxov i que ens trullada a diferents escenaris com Berlín, Líban, Londres... passant revista

a una part de les històries que coneixem de les novel·les anteriors de John Le Carré.

De Le Carré podeu llegir, a més i entre d'altres, *L'espia que tornava del fred* (1963), *Mirall d'espies* (1965), *L'espia perfecte* (1986), *La Casa Rússia* (1989).

CONTESTADOR AUTOMÀTIC.-

Al darrer número publicat va sortir una enquesta sobre els perills que té actualment l'avinguda de Costa i Llobera pels molts accidents ocorreguts durant els últims temps.

Es veu que la gent artanenca ja n'està més que farta de només sentir-ne parlar i vol fets. Així que durant aquest darrers dies el nostre Contestador Automàtic ha fet "fum" i ens comuniquen que diguem el següent a la nostra secció.

"...Pregam a l'Ajuntament que no només és a Costa i Llobera el perill dels accidents, hi ha el creuer del quarter que ja passa d'hora de posar-hi remei de bon de veres, com també al creuer de vora el Trial, carrer de 31 de Març, lloc on sobretot a l'estiu, hi ha més de quatre accidents. Tot això pertany a O.P., ja ho sabem, però al creuer de la Gran Via amb el de Santa Margalida també hi proliferen els accidents com a terreta. Esperam que aquest any es resolguin tan greus problemes circularis al nostre poble per bé de tots..."

VIDRIO ALUMINIO SANEAMIENTO

VIALSA

Carretera Santa Margarita, 57

Tel. 83 66 35

ECOS

REGISTRE CIVIL D'ARTA

MOVIMENT NATURAL DE LA POBLACIÓ MES DE MAIG

NAIXEMENTS

28.04.92. **Jeroni Mestre Riera** fill de Miquel i Joana Maria.

29.04.92. **Catalina González Romero** filla de Pedro i M^a del Carmen.

02.05.92. **Jerónimo Lorenzo Solano** fill de Virgilio i Isabel.

07.05.92. **Ignasi Maria Nicolau** fill d'Antoni Maria i Coloma.

15.05.92. **Clara Cantó Campins** filla de José Alberto i Mª Francisca.

20.05.92. **Jerónimo José Torres Sancho** fill de Carlos i Mª Angeles.

MATRIMONIS

02.05.92. **Antoni Flaquer Brunet** amb Mª Antònia Danús Negre.

23.05.92. **Daniel Alzamora Torres** amb **Catalina Febrer Sancho**.

DEFUNCIONS

04.05.92. **Joan Cantó Riera**, C/ Vilanova, 22. 72 anys. a) Paies.

04.05.92. **Joana Aina Sureda Tous**, C/ Major, 72. 89 anys. a) D'Es Camp Gran.

10.05.92. **Sebastià Sansaloni Alzina**, C/ Batlessa, 16. 89 anys. a) Pamboli.

11.05.92. **Jakob Hans Humbel**, Urb. Betlem. 73 anys.

12.05.92. **Sebastià Ferrer Cursach**, C/ Barraques, 6. 83 anys. a) Cartutxo.

PLUVIOMETRES DEL TERME D'ARTA					MES DE MAIG DE 1992		
DATA	SA CORBAIA	URBANA	ES PONT	SON MAGANET	ETS OLORS	ERMITA BETLEM	COLONIA ST. PERE
Dissabte, 2	40'8	42'0	26'0	26'9	33'2	36'5	44'0
Diumenge, 3	15'5	17'3	25'0	16'8	27'1	34'5	35'0
Dimarts, 19	0'8	2'5	4'0	2'5	2'1	3'7	
Dimecres, 20	0'4	1'2		1'2	2'5	0'3	
Dijous, 21					0'3		3'0
Diuen. 24	0'8	1'5	1'0	1'0	0'4	0'2	0'6
Diuen. 31	0'6	0'7	0'9	0'8	0'4	1'0	0'4
TOTALS :							
MES	58'9	65'2	56'9	49'2	66'0	76'2	83'0
ANY NATURAL	226'2	227'7	261'2	203'7	248'8	269'5	269'7
ANY AGRICOLA	974'4	935'4	1.204'3	836'2	1.084'4	1.074'9	940'2

CARPINSA
Carpintería en Aluminio
y Saneamiento

A. Cursach y E. Matallana

Tel. 83 54 78
Of. Fray Junipero Serra, 7 ARTÀ

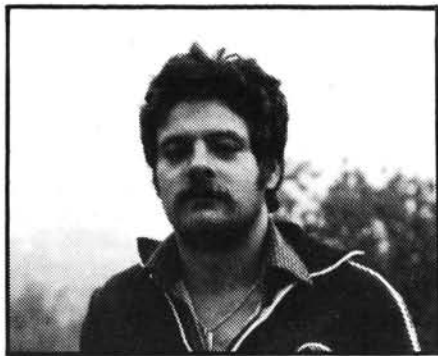
Jardineria, Disseny,
Manteniment i
Venda de Plantes

Joan Llabata Morey

Plaça Conqueridor, 8 07570 Artà
Tel. 83 52 44 (Mallorca)

L'art de cultivar bonsai

L'alzina

Una de les comunitats d'arbres més importants de les nostres illes és l'alzinar. Dins aquesta comunitat tenim un arbre que és el que li ha donat donat nom, l'alzina (*Quercus Ilex*) que és un arbre que normalment sol fer prop de 15 m d'alt, tot i que pugui arribar als 25 o més. Aïllat pot cobrir 20 m o més de diàmetre. Les fulles són coriàcies i de distintes formes. Moltes vegades en el mateix arbre en podem trobar d'espineses, de grosses, de petites, de rodones, d'estretes i de més o menys punxegudes.

També hi ha l'alzina d'aglà dolça (*Quercus Rotundifolia*) que es distingeix principalment pel gust de l'aglà que en aquesta és dolça mentre que en l'altra és agre. Crec que no és indígena de les Balears, perquè només se'n troben alguns exemplars aïllats i provinents d'empelts.

Un altre parent pròxim, i que és el nan de la família, és el coscoll (*Quercus Cocifera*) que es distingeix de l'alzina pel capell de l'aglà, punxegut, i per les fulles, més espineses i verdes per davall i no grisenques com les de l'alzina adulta.

Després tenim el noble de la família, el roure (*Quercus Faginea*) que també és l'únic que a l'hivern perd la fulla. No se'n troben molts, a Mallorca (A Artà n'hi ha 2 o 3 exemplars joves davant l'escola pública).

Finalment tenim el surer (*Quercus Suber*), dit "alcornoque" en castellà i que aquí el tenim molt localitzat (n'hi ha un de bastant gros dins l'alzinar de Sa Torre de Canyamel) i que es distingeix de l'alzina per tenir l'escorxa més gruixada que, pelada del tronc, és allò que tots

coneixem com a suro.

Després de conèixer un poc les diferents alzines, contaré les meves experiències per a Bonsai, que en totes les varietats són les mateixes.

1.- Per començar diré que l'alzina és un arbre que es deixa treballar bastant bé com a Bonsai i pràcticament es pot fer qualsevol estil. Podem obtenir les plantes de llavor, de viver o de fora vila, ja que d'estaca no va bé.

2.- De llavor. Se sembren de febrer a març amb mescla de terra de turba i arena o turba i perlita. Una vegada hagi nascut i quan tenguí dues fulles es transplanta a un cossioll més gros i se la deixa créixer al seu aire fins que tenguí de 2 a 3 anys i es pugui començar a tenir una idea de la forma o estil que li volguem donar.

3.- De viver. Cercarem una

alzina que sigui normal, o d'aquestes que els viveristes tiren perquè estan deformades o s'han romput la soca o altra tara per l'estil. Si és possible amb rames baixes, ja que si en trobam tenim l'avantatge de poder començar a moldejar l'estil que ens sembli adequat i avançam tots els anys que necessita la llavor.

4.- De fora vila. Hem de cercar l'arbre que tenguí una

bona relació entre tronc i rama i endevinar un bon «nebari», com diuen els japonesos al conjunt de les arrels. Hem de tenir en compte que l'hem de transplanter en el març, abans que comenci a brostar. Una precaució a prendre és que l'hem de defoliar gairebé per complet si volem tenir un mínim de possibilitats.

5.- La terra. Una mescla de terra que va molt bé és: 60% de terra d'alzina ben petita. Del 30% al 35% d'arena (de torrent, perquè no té sal) o perlita. Un 5% o 10% d'argila (cal roig).

Una vegada sembrada la tendrem en un lloc de mitja ombra, mai al sol. Al cap d'un mes o mes i mig començarà a brostar.

Molt important és el pinsat, ja que és un poc especial. Intentaré explicar-ho el millor que sé. Quan neixen les branques noves hi ha dues maneres de dirigir-les:

Una. Quan tenen dues fulles i en volen sortir dues més, es pinsen i es queda només amb dues, per les aixelles de les quals surten branques noves i seguim igual. Això és quan volem omplir l'alzina de fulles.

Segona. Quan tenim un buit a l'arbre i el volem omplir, deixarem que la branca creixi fins que arribi a la distància desitjada, i el pinsam seguint el procediment anterior.

Regar. Amb l'alzina, com gairebé amb tots els arbres de fulla perenne, és millor deixar eixugar un poc la terra abans que tenir-la massa humida.

Adob. De març a juliol. Deixar descansar. I de setembre a final d'octubre.

Transplantament. Aproximadament cada quatre anys.

Pinsat. Abril i maig.

Poda. Gener a març.

Malalties. Com a Bonsai no solen tenir problemes. Vigilar un poc el poi i l'aranya roja.

Joan Rigo

A. Genovart

LA CARRETERA APEDEÇADA

El tram de carretera que va del creuer dels Abeuradors fins a la Colònia ha estat apedaçat en els llocs que l'asfalt havia crivellat o bufat.

A una de les nostres cròniques anunciarem que enguany aquest bocí de carretera no seria aixamplat ni asfaltat; tanta sort, però, que abans de començar l'estiu s'han arreglat els desperfectes més grossos que dificultaven el trànsit per aquesta carretera veinal per la que cada dia hi circula un nombre més elevat de vehicles.

ALTRE VEGADA EL TEATRE

Sembla que el grup de teatre de la Colònia ja té enllestida l'obra "Cavallet quaneres jove". Si les coses van com està previst, l'estmentada obra es posarà en escena el proper dia 21 de juny. Recordem que cada vegada que hi ha hagut l'estrena d'una obra el local sempre s'ha omplit i els actors s'han vist obligats a haver de fer una segona representació, la qual cosa indica l'interés que desperten aquesta casta de comèdies.

CARME SANCHEZ EXPOSA A LA BANCA MARCH DE MANACOR

La pintora Carme Sánchez, molt coneguda a la Colònia, exposarà els seus olis a la sala de la Banca March de Manacor del dia 5 al 20 de juny.

Carme Sánchez és una enamorada de la mar i el paisatge colonier i ha realitzat cinc exposicions a la Colònia i dues a Artà. Precisament en el programa d'aquesta exposició l'artista és presentada amb un quadre que de fons té un tema ben colonier: la mar i les muntanyes de Betlem.

Des de fa poc la pintura ha deixat de ser per Carme Sánchez una simple afició per convertir-la en professió.

ENGUANY NO HI HA FIGUES FLORS

De cada dia queden més poques figueres per la nostra contrada, però qui més qui manco ha procurat conservar-ne un parell per poder tastar les figues flors. Enguany però, sembla que ni els que tenen figueres podran assaborir aquesta fruita primerenca senzillament perquè no n'hi ha. Sembla que les condicions meteorològiques no han estat favorables i si en queda cap és de pura casualitat o per xamba.

El que sí hi ha són molts de cans a lloure per dins el poble: l'altre dia a un cap de cantó se'n pogueren comptar fins a set; algú va pensar que potser aquell dia tenguessin concentració o s'enllestissin per anar

a qualche miting polític, caní naturalment. A més d'una cosa molt lleja que comença amb m. i que aquests animalets deixen pel carrer, donen qualche retgiró als vianants que no és gens agradable. Fins quan?

UN CINC A LA PRIMITIVA

Dues veinades i un veinat que solen jugar conjuntament a la loteria primitiva, la setmana passada feren un cinc, la qual cosa suposà que tregueren la quantitat de 383.935 pts. més el reintegrament de 800 pts. que es repartiran entre els tres participants. La notícia ha estat molt comentada aquests dies passats al nostre poble.

CAMPING CLUB SAN PEDRO

COLONIA DE SAN PEDRO

Teléfono 589023

OFERTA ESPECIAL MES DE JUNIO

Alojamiento en caseta de madera
Parcelas para caravanas y tiendas de campaña
Dos piscinas
Pistas de tenis, voleibol, bàsquet, ping pong, tiro al arco, etc.

Restaurante, bar-cafeteria
Discoteca
Teatro al aire libre
Supermercado

PRECIOS: (Los precios son por persona y día)

Casetas	Pensión completa	2.300 Pts.	Parcelas	Pensión completa	2.000 Pts.
	Media Pensión	2.000 Pts.		Media Pensión	1.700 Pts.
	Sólo Alojamiento	700 Pts.		Sólo Parcela	500 Pts.

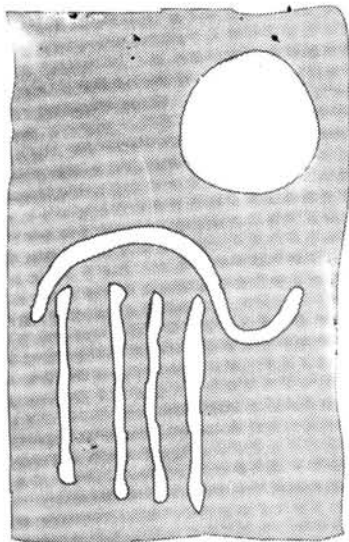
Col·legi Públic Na Caragol. 3r d'E.G.B.

D'esquerra a dreta. Fila da darrere: Keila Vincent Tur, Oscar Bover Díaz, J. Antoni Carrió Artigues, Margalida Gamundí Ribot, Jeroni Artigues Socías, Marinko Todoroviç, Joan Guiscafré Piris, Andreu Bisqueria Gayá. Fila de davant: Joan Sureda Amer, Xavier Fernández Vives, David Fernández Rullan, Mª Magdalena Sureda Femenías, Catalina Carrió Vives, Elena Martín Guerrero, Jaume Ferrer Payeras, Antoni Ginard Sureda, Jordi I. Cabrer González.

Col·legi Públic Na Caragol. 8è d'E.G.B.

D'esquerra a dreta. Drets, darrere: Antoni Nicolau Servera, Ramon Ferrer Servera, José Luís García Sosa, Rafel Garau Genovard, Rafel Umbert Cifre, Marta Llabata Fernández. Primera fila de drets: Angel Corraliza Galea, Mª Magdalena Garau Genovard, Francesca Amer González, Angela Ferrer Silva, Isabel Ramis Esteva, Maria Francesca Torres Femenías, Francesca Viejo Ferrer. Acotats a la segona fila: Gabriel Cursach Nicolau, Jaume Ginard Muñoz, Mª Magdalena Juan Juan, Catalina Tous Siquier, Minerva Ferrer Núñez, M^a del Carme García Donoso, Mª Montserrat Ginard Palou, Mª Antònia Moll Vicens, Manolita Pozo Barbero, Aina Sancho Torres. Asseguts davant: Jaume Cabrer Silva, Jaume Ginard Ginard, Mª Magdalena Ginard Ginard, Jordi Jaume Mayol, Maria Ramis Esteva, Llorenç Torres Roca, Rafel Corraliza Ferrera, Francesc Cutillas Bergas, Cristina Fons Thelen.

Torneig de Futbol Sala

La setmana que ve és la decisiva. Els resultats que oferim inclouen els de dimarts dia 2 i desconexim els resultats de dijous a dissabte, que incloïen partits importantíssims. A hores d'ara només hi ha clars els vencedors, Juma i Sanimetal. Al grup A hi ha

cinc equips per disputar-se tres places: **Dragons, Nelson A, Almudaina, Ponent i Truc.** Al Grup B passa igual amb quatre: **Bar Cruce, Nelson B, Institut, i Bolero** tenen opció a les tres places en joc. Per aquest motiu hem posat en negreta els partits que a hores d'ara es presenten com a més interessants de la darrera setmana, tot i que alguns partits d'aquests dies poden haver desmarcat ja qualque aspirant i consolidat algun altre.

L'emoció sembla per tant assegurada.

Calendari

El calendari previst es veurà modificat a causa del curset de monitors: confirmau data i hora al bar del polisportiu. El que estava previst per a la propera setmana, darrera de la primera fase, és el següent:

JORNADA 11ª.

Dilluns, 8
19:30 A Jovent - Marítim

20:45 B Piz Paz - El Dorado
22:00 A Nelson A - Almudaina
Dimarts, 9
21:45 A C. Cultural - Sa Verga
Dijous, 11
19:30 B Sa Nostra - Bolero
20:45 A Dragons - Ponent
22:00 B Can Duran - Serv. i Man.
Divendres, 12
21:45 B Bar Texas - Sanimetal
Dissabte, 13
17:00 A Gamundí - Truc
18:15 B Institut - Nelson B
Descansen:
A Juma
B Bar Cruce

Torneig de Tennis

També han començat les partides de tennis en les distintes categories i grups. Oferim (p. 38) els resultats dels sèniors masculins, que ja duen dues jornades disputades. En el proper número també oferirem els de les fèmines i júnior, que ja duren més encontres celebrats.

		GRUP "B"												
		B A R C R U C E	B A R T E X A S	B O L E R O	C A N D U R A N	D O R A D O	I N S T I T U T	N E L S O N B	P I Z P A Z	S A N I M E T A L	S A N O S T R A	S. M A N T E N I M E N T		
PUNTS	EQUIPS												EQUIPS	PUNTS
11	ALMUDAINA	*****		9-5	3-8	3-7	2-4	3-5	5-9	10-3	6-5	0-1	BAR CRUCE	12
4	C.CULTURAL	4-7	*****	21-2	11-0	17-1	7-1	13-3	12-2		14-5	4-9	BAR TEXAS	2
12	DRAGONS	4-4		*****	9-3	4-6	4-3	10-6	2-7	6-4		3-8	BOLERO	10
6	GAMUNDI	6-9	4-5	3-9	*****	3-6	4-3	7-1	6-11	7-6	3-4		CAN DURAN	10
2	JOVENT	4-5	5-1	1-9	1-5	*****	2-7	11-2		14-1	9-7	1-12	DORADO	6
18	JUMA	10-1	11-2	4-0		13-1	*****		4-5	5-1	4-4	2-4	INSTITUT	11
7	MARITIM	3-2	3-1	4-4	0-1		2-9	*****	7-9	12-3	4-9	3-13	NELSON B	14
12	NELSON		11-3	2-8	14-2	8-2	3-10		*****	8-5	1-2	1-12	PIZ PAZ	6
10	PONENT	1-4	3-2		5-1	7-5	1-8	7-4	2-12	*****	3-12	2-11	SANIMETAL	18
8	TRUC		0-7	3-9		5-0	0-3	4-3	4-9	6-0	*****		SA NOSTRA	7
0	SA VERGA	4-7		3-10	4-6		1-19	1-11	2-11	2-4		*****	S. MANTENIMENT	0
GRUP "A"		A L M U D A I N A	C . C U L T U R A L	D R A G O N S	G A M U N D I	J O V E N T	J U M A	M A R I T I M	N E L S O N	P O N E N T	T R U C	S A V E R G A		

Futbol

C. D. Artà

Resum de la temporada 91-92

Acabada la temporada futbolística a primera regional, categoria en què ha militat el C. D. Artà, hem demanat les opinions a tres persones representatives: el president, un jugador i un aficionat. Oferim les seves respostes.

Antoni Viejo, President

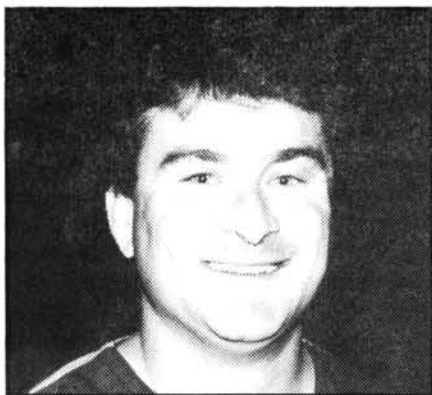
Ha estat una temporada que globalment pot ser catalogada com a bastant bona ja que la categoria ha estat molt igualada. Tan sols 4 punts ens han separat del setè classificat, i això no suposa un fracàs encara que, esportivament parlant, signifiqui un mal any. Han estat varies les raons.

Com en tots els equips les lesions s'han fet sentir en jugadors importants de cara al gol o a l'hora de decidir un partit, i d'aquí s'ha notat molt l'escàs bagatge goleador de l'equip.

S'han empatat partits a casa amb el temps de joc acabat. Aquests punts perduts en el darrer moment han afectat molt la moral de l'equip. Ha estat l'únic equip de la categoria que només ha perdut un partit a casa, però els resultats a fora no ens acompanyaren mai, a vegades per la mala sort, altres pels àrbitres i altres pels escassos mèrits fets en ocasions per l'equip.

En el pla econòmic es pot dir que ha estat un any molt bo. S'ha mantengut un nivell molt bo de socis. Jo crec que, amb 300 socis, el C. D. Artà és un dels equips que més en té de la categoria.

Els seguidors més o manco han acudit al camp amb bastant

d'assiduïtat, sobretot en comparació amb la majoria de camps. Aquesta circumstància ens ha permès realitzar una sèrie de rifes que amb les petites taquilles ens han permès en tot moment de fer front a les moltes despeses que porta un club de futbol.

En definitiva pens que del que he dit se'n pot treure una conclusió: tot i que el soci i seguidor ha estat a un alt nivell, tal vegada esportivament parlant no s'ha pogut, per una sèrie de coses abans esmentades, estar al nivell que el soci ha demostrat. Amb tot esperam el seu suport i coratge per, entre tots, fer-ho millor de cara a la temporada que ve.

Toni Viejo

Julià Massanet, jugador

Abans de res hauríem de tenir en compte els objectius que en un principi s'havien marcat per part de la Directiva.

Si els objectius eren: jugar amb tots els jugadors locals, i en cas que hi hagués qualche jugador de fora que volgués venir ho faria amb les mateixes condicions que els locals, crec que en general s'ha fet un bon paper, ja que maldament hàgim quedat a uns punts del 3r dels darrers, també hem quedat a uns punts dels 4t i 5è classificats. Això demostra

que la categoria ha estat molt disputada.

Una cosa que una vegada analitzats els resultats em sembla curiosa és la diferència que hi ha hagut entre un Artà encertat i amb coratge dins el seu camp, i un Artà faltat de l'ambició necessària com per treure qualche altre punt de fora camp.

D'aquesta diferència d'equip de fora i de dins Artà podríem treure una conclusió positiva i és que almenys l'aficionat (al qual aprofit per donar-li les gràcies de part de tots els jugadors) haurà pogut disfrutar d'un Artà que, si no sempre encertat, sí que hi hem posat tot el coratge que teníem dedins. Prova d'això és que només s'ha perdut un partit a casa, i per la mínima diferència, amb el que al final ha estat el campió.

El que voldria remarcar per acabar és que les relacions jugadors-directiva, així com les d'entrenadors i jugadors, han estat fabuloses. I d'allò que l'aficionat pot estar ben segur és que per part dels jugadors s'ha posat tot el que hem sabut perquè l'Artà quedàs en el millor lloc possible. I que tinguin en compte una cosa i és que és molt més difícil i pressonant lluitar de diumenge en diumenge per estar enmig de la taula i no a davall, que no estar a dalt de la taula amb un equip i un pressupost milionari.

Julià Massanet

Jaume Casellas

Quan a principis de temporada es sentia comentar a caracteritzats elements apropiats a l'Artà les serioses aspiracions a ocupar els primers llocs de la taula classificatòria, pensàvem, davant

Julià Massanet

BAR-RESTAURANTE ES PINS

patrocina
**TROFEU A
L'ESPORTIVITAT
DEL**

C. D. ARTA
Lliga de 1ª Regional,
temporada 1991-92

ES PINS

Tel. 83 64 61

C/. Ciutat, 49

07570 Artà

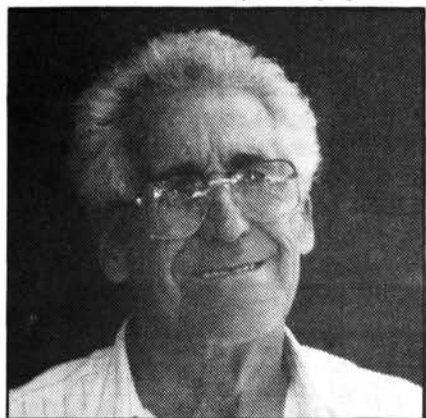
tanta eufòria i convenciment, que els reforços duits de fora poble devien esser de reconeguda garantia.

Els resultats, desgraciadament, no confirmaren tals expectatives i les il·lusions es desferen com a senzills castell d'arena.

Una anàlisi superficial dels motius perquè la campanya no fos tan bona com s'esperava els podem cercar a prop dels següents punts:

1r.- Fallà la planificació esportiva. Per motius personals l'entrenador començà la seva tasca amb unes setmanes de retard. Això rompé la preparació de la pre-temporada que no fou la deguda ni l'adequada.

2n.- Partint del fet que els jugadors

locals que composaven la plantilla, sense ser fora de sèries, sí que eren molt aprofitables i mereixedors de tota confiança, es necessitava per aspirar a llocs de privilegi uns quants reforços de certa vàlua, cosa que no demostraren els jugadors forans fixats que, si bé econòmicament i humana eren prou interessants, en el terreny esportiu jo no ho foren tant.

3r.- La plantilla patia de descompensada. Al l'evident falta de davanters nats, s'afegí a darrera hora la baixa d'en Quique, vertader pivot del joc ofensiu del equip. Per afegit, les incorporacions del bon porter

Joan Martí i el veterà, emperò eficient, Toni Nadal arribaren quan l'equip ja havia pres el camí del cap avall.

4t.- Els imponderables, especialment en forma de mala sort. Perquè de mala sort es pot parlar quan a un torneig es queden vuit equips diferenciats sols en tres punts i es té l'infortuni que dins Sant Jordi, Consell i Port de Sóller, i a Ses Pesqueres davant el Sancelles, Petra, Escalar i Gènova es perdin punts encaixant el gol decisiu en el darrer minut o ja en el temps de descompte.

Amb tot i això podem considerar com a positiu, almenys com a mal menor, la conservació de la categoria, a més de la bona disposició mostrada durant la temporada per gran part dels jugadors artanencs, així com és remarcable l'entusiasta i eficaç actuació de la directiva de Toni Viejo, que si en l'aspecte esportiu sols li podem donar un senzill aprovat, en l'econòmic i social s'ha fet acreedor d'un excel·lent alt.

Jaume Casellas

FUTBOL BASE

Avui, dissabte, a les 18,30 h. en el camp de Ses Pesqueres d'Artà

S E M I - F I N A L S D E L A C O P A P R E S I D E N T, entre l'AVANCE i el SANTANYI, campió i subcampió de la lliga 91/92.

Hípica

Una vegada més intentarem des d'aquestes línies explicar què s'ha mogut dins el món hípic aquestes darreres dates.

Hauríem de destacar la inclusió el diumenge dia 24 de Miquel Angel Gili i Joan Amorós a la 1ª Final Comercial Cruelles per a aprenents. El primer, dins la primera classificatòria, la guanyà amb el cavall francès **Robin de Briau** a 1'22" amb la pista plena de fang. El segon va ser també segon en l'altra classificatòria amb el crack **Quassia de Brevol** a 1'22"3, tot i que no pogué participar a la final per lesió de **Quassia de Brevol**. A la final, el 31 de maig a Son Pardo, **Robin du Briou**, després d'una sortida desafortunada i perdre 100 m va fer una espectacular remuntada i arribà 5è. El guanyador va ser Tomeu Llobet conduint **Ranitic**.

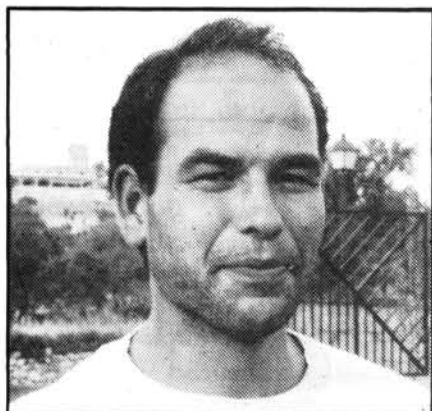
En un altre ordre de coses també s'ha de destacar la progressió del cavall **Jim Mi P**, dels germans Sureda, que el dissabte dia 30 ho confirmava essent 3r a una prova per a aprenents i dames amb un crono de 1'25"1. **Jim Mi P** fou conduït per Montserrat Sureda.

Un altre per al qual sembla que no passin els anys és **Castanyer**: dissabte dia 23 guanyà la seva prova sense problemes a 1'25"1.

Junita, una setmana després, i conduïda per Joan Antoni Riera, va ésser classificada per disputar la final del Premi de l'Ajuntament de Manacor, especial de fires i festes que es disputarà dissabte dia 6. **Junita** va rodar a 1'22"9.

Un altre que progressa és **Sempre Dorado**: el dissabte dia 30 també fou 3r a Manacor, a 1'30"3.

Altres han estat **Lindomundo**

Antoni Nadal

PIZZERIA-RESTAURANTE EL MESON

patrocina:
**TROFEU AL
MAXIM GOLEJADOR
DEL
C.D. ARTÀ**
Lliga de 1ª Regional,
temporada 1991-92

(3r dia 24), Roure, Morellet (que reapareixia), Nostro VX, Riggy, Maltemps VX, Liebre O, Neliduccia VX, Lírico, Valse de Nuit, N'Artà, Rata Zalea, Morlac (2n dia 23).

Cal assenyalar també la subhasta que tengué lloc el diumenge dia 31 a Manacor en motiu de les fires i festes amb la inclusió del cavall **Riggy** qu va ser el que va tenir un preu de sortida més alt (525.000 pts). Ningú no va ofertar el preu mínim i **Riggy** no va ser venut.

Chaude Fontaine

CICLISME

III CHALLENGE COMARCA DE LLEVANT.

L'etapa pròleg era una etapa de socials de convidada ja que no puntuava per a la cursa en qüestió sinó que només era per donar els

dorsals corresponents.

La contra rellotge va ser una cursa prou exitosa per a l'equip artanenc encara que el manacorí Tomeu Vives no tengué cap complicació per guanyar la carrera que feu el recorregut amb un temps de 4'06. Destaquem les actuacions dels corredors artanencs Manuel Bonnín i Bernat Ferragut.

La classificació general pel que fa als tres primers artanencs, quedà de la següent manera:

1.-Manuel Bonnín, 4'16"31 (2n a la general).

2.-Bernat Ferragut, 4'20"2 (6è).

3.-Miquel Tous, 4'24"87 (13è).

L'etapa del dissabte passat, dia 30 de maig, amb un recorregut d'uns 60 km, fou d'una tranquil·litat absoluta. La sortida tengué lloc a Manacor amb l'arribada, altra volta, a Manacor.

La primera meta volant que estava ubicada a Sant Llorenç, la guanyà el manacorí Vives, que segons sembla

és el màxim aspirant per guanyar la Challenge.

Passat el poble de Porto Cristo el nerviosisme dins el pilot es començava a notar, i quan manco es pensava, els corredors Vives de Manacor i en Vives de Son Servera protagonitzaren la primera escapada de la carrera. El nerviosisme es feia més patent entre els altres corredors quan es veia que ningú no col·laborava per agafar els escapats. Malgrat tot, l'arribada fou al'esprint.

L'etapa quedà de la següent manera:

Tomeu Vives	1h 43' 51"
Antoni Vives	1h 43' 59"
Manuel Bonnín	1h 44' 27"

L'etapa de avui dissabte, dia 6 de juny, té un recorregut de 54 Km, Artà - Artà. La sortida es donarà del Bar S'Almudaina amb l'arribada a Sant Salvador. La carrera començarà a les 4 h. del capvespre.

	J. Cabrer	B. Gili	P. Riutort	A. Riera	M. Rosselló	M. Santandreu	M. Cruz	A. Massanet	Grup 3
4 E. Darder						3-6 2-6		1-6 1-6	J. Cabrer 4
4 G. Roser					1-6 1-6		3-6 3-6		B. Gili 4
3 N. Servera				6-3 6-3		6-1 1-6 6-2			P. Riutort 2
3 G. Garau			6-3 6-4		2-6 6-4 4-6				A. Riera 2
3 G. Ayala		2-6 2-6		3-6 6-1 6-4				2-6 4-6	M. Rosselló 5
2 J. Ortega	0-6 1-6		6-7 4-6						M. Santandreu 3
3 J. Ballester		3-6 2-6						6-0 6-0	M. Cruz 2
2 S. Mestre	0-6 0-6						0-6 0-6		A. Massanet 4
Grup 3	E. Darder	G. Roser	N. Servera	G. Garau	G. Ayala	J. Ortega	J. Ballester	S. Mestre	

	J.A. Carrió	P. Llaneras	B. Ferragut	E. Torres	E. Rodríguez	I. Brunet	P. Obrador	A. Vives	Grup 4
4 J. Genovard						0-6 0-6		0-6 -06	J.A. Carrió 4
2 J. Zafra					6-4 6-7 6-7		4-6 2-6		P. Llaneras 4
4 M. Carrió				1-6 2-6		4-6 3-6			B. Ferragut 4
3 A. Carrió			1-6 2-6		6-1 6-2				E. Torres 2
1 I. Rios				2-6 3-6				1-6 2-6	E. Rodríguez 5
2 J. Matias	1-6 0-6		0-6 1-6						I. Brunet 2
1 D. Escanellas		3-6 4-6						6-4 2-6 4-6	P. Obrador 3
1 A. Dalmau	1-6 1-6								A. Vives 3
Grup 4	J. Genovard	J. Zafra	M. Carrió	A. Carrió	I. Rios	J. Matias	D. Escanellas	A. Dalmau	

TODO EN PINTURA Y PUBLICIDAD

* PINTURA EN GENERAL

* ROTULACION DE VEHICULOS, FACHADAS, ETC.

* LETREROS LUMINOSOS

Artà Tel. 83 51 03 (Contestador automático)

Judo

Maria Francesca Artigues, bronze al Campionat d'Espanya

Allò que semblava un somni o bé una cosa impossible, s'acaba de complir. Diumenge dia 24 de maig, a Getafe (Madrid) na Maria Francesca Artigues Carrió es proclamava tercera d'Espanya a la categoria de menys de 66 quilos després de superar cinc rondes eliminatòries i de vèncer, per suposat, gairebé totes les seves rivals. Només va perdre amb una, amb la campiona. Segons en conta el seu professor Pep Mascaró va cometre un greu error quan deixà que la seva rival l'agafàs per darrere el coll. Aquesta rival la superava en més de 30 cm d'estatura i en intentar rectificar ja va ser massa tard, la seva adversària tenia un domini millor i amb la precisió i rapidesa que ha de tenir qualsevol campió, marcà una puntuació a Maria Francesca que aquesta ja no pogué recuperar.

-Mª Francesca, a quina edat començares a fer judo?

-Als 7 anys. Amb mi començaren moltes altres amigues més, però ara som l'única judoka femenina que queda.

-Per què el judo i no un altre esport?

-En aquella edat no tenia les idees molt clares i m'influïren les meves amigues i especialment els meus pares, als quals els dec que encara continuï en aquest esport.

-Quantes hores dediques al teu entrenament?

-Quatre o cinc dies, en temps de competició, al voltant

de dues hores diàries de judo.

-Com combines els entrenaments amb els estudis?

-Fent jornada intensiva a l'institut puc estudiar els capvespres, i així entré els vespres.

-Què trobares del Campionat d'Espanya?

vaig tenir controlat i el vaig guanyar per koka.

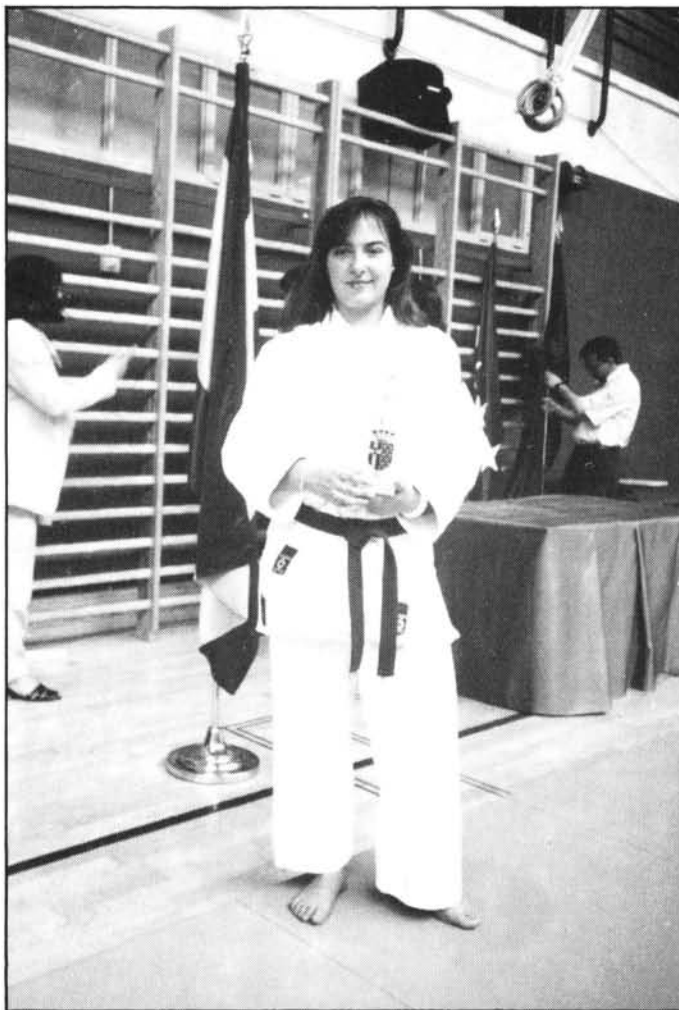
-Esperaves aquest resultat, ser 3^a d'Espanya?

-La veritat és que no m'ho esperava, però sempre tens aquest somni que es pot fer realitat, i per això m'esforço en cada entrenament per fer una competició millor.

-Quin és el teu objectiu immediat en el camp del judo?

-Treure el cinturó negre i preparar-me per a la competició sub-19 que es celebra en el mes de novembre.

Vidal

Joan Josep Nicolau, a la selecció balear

El judoka artanenc Joan Josep Nicolau, Nico, defensarà la Selecció Balear en el País Basc en el Trofeu San Prudencio. En Nico ha estat el nou fitxatge de la nostra FBJ, en la categoria de menys de 60 k. Joan Josep superarà totes les proves físiques exigides el passat dia 16 en un rànquing per formar la selecció sub 19 i així guanyar-se el seu lloc per competir en el País Basc. Un altre judoka artanenc a tenir en compte és Jaume Mora, present també en aquest

-Vaser una experiència molt positiva i si parlem del nivell de les Balears, és molt inferior al de la Península, per això ens haurem d'esforçar cada dia més.

-Quina va ser la teva adversària més difícil?

-Bé, vaig fer cinc combats. Els tres primers els vaig guanyar per ippon. El quart el vaig perdre amb la que quedà campiona. El cinquè, que va ser decisiu per obtenir el bronze va ser el més difícil, però en tot moment el

rànquing però que no ha estat convocat. En Jaume és un Judoka amb molts d'anys d'experiència i que s'esforça dia a dia per fer-ho millor. Esperem que qualche dia li donin una oportunitat per poder demostrar tota la seva capacitat tècnica.

Vidal.

Es Racó

Corria l'any 1926. Aleshores, de cavallets, només n'hi havia cinc. Ara n'hi ha dues colles de cinc, deu en total, i així poden fer millor el poble. Se'n cuidava Fra Pere Miralles i ells són, d'esquerra a dreta: Francesc Miquel, d'es Claper; Antoni Cursach, Bunyola; Jaume Ginard, Malet; Gabriel Quetglas, Butlo; i Joan Carrió, Valent. La foto ens l'ha cedida Maria Miquel Cursach, germana del cavallet que hem anomenat primer.

ENDEVINETA de Pere Xim

Solució a la darrera publicada:
La tomatiguera

Enjojada fins a dalt
florida com al roser,
la saben compondre bé
és més que un do triumfal.

En lo demás és igual:
ballant i tocant carrer
cinc o deu en comptaré
sonant en es cadafal.

Solució al proper número

Els Gorans

TORNAREM EL DIA 27/VI